

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

DIPLOMSKA NALOGA

ORGANIZIRANOST IN DELOVANJE UPRAVNIH ENOT

Ljubljana, 2003

KAZALO

1. UVOD	3
1.1. METODOLOŠKO IZHODIŠČE	5
2. SPLOŠNO O SISTEMU DRŽAVNE UPRAVE	6
2.1. OPREDELITEV TEMELJNIH POJMOV	6
2.1.1. Uprava	6
2.1.2. Državna uprava	7
2.1.3. Teritorialna organizacija državne uprave	8
2.1.4. Upravne enote	8
2.2. NAČELA DRŽAVNE UPRAVE	9
2.3. FUNCIJE UPRAVE	9
2.4. INŠPEKCIJSKI NADZOR	13
2.4.1. Upravni nadzor	14
3. KONCEPTI TERITORIALIZACIJE DRŽAVNE UPRAVE	16
3.1. SPLOŠNO O TERITORIALIZACIJI DRŽAVNE UPRAVE	16
3.2. FUNKCIONALNE TERITORIALNE UPRAVNE ENOTE	17
3.3. SPLOŠNE TERITORIALNE UPRAVNE ENOTE	18
3.4. TERITORIALNA ORGANIZIRANOST V SLOVENIJI IN NASTANEK UPRAVNIH ENOT	19
3.4.1. Državne pristojnosti, ki jih je po Zakonu o prevzemu državnih funkcij prevzela država od prejšnjih	19
4. UPRAVNE ENOTE	24
4.1. TERITORIJI UPRAVNIH ENOT	24
4.2. PRISTOJNOSTI UPRAVNIH ENOT	25
4.3. VODSTVO IN ORGANIZACIJSKA STRUKTURA UPRAVNIH ENOT	25
4.3.1. Načelnik upravne enote	25
4.3.2. Organizacijska struktura upravnih enot	26
4.3.3. Sistemizacija delovnih mest	30
4.3.4. Koordinacijski svet	31
4.4. MATERIALNI POGOJI IN SREDSTVA ZA DELO UPRAVNIH ENOT	32
4.4.1. Finančno poslovanje upravnih enot	33
4.4.2. Informatizacija upravnih enot	35
4.4.3. Javni uslužbenci	37
4.5. UPRAVNA STATISTIKA	39
4.5.1. Upravne zadeve po delovnih področjih	40
4.5.2. Pritožbe in izvršbe	44
5. RAZMERJE MED UPRAVNIMI ENOTAMI IN MINISTRSTVI	47
5.1. RAZMERJA MED RESORNIMI MINISTRSTVI IN UPRAVNIMI ENOTAMI	47
5.2. RAZMERJA MED MINISTRSTVOM, PRISTOJNIM ZA UPRAVO, IN UPRAVNIMI ENOTAMI	48

6. ODPRAVA ADMINISTRATIVNIH OVIH IN UVAJANJE STANDARDOV KAKOVOSTI V UPRAVNE ENOTE	49
6.1. ODPRAVA ADMINISTRATIVNIH OVIH	49
6.2. UVAJANJE STANDARDOV KAKOVOSTI	50
7. ZAKLJUČEK	52
8. LITERATURA	54
8.1. AVTORSKA DELA	54
8.2. PRAVNI VIRI	56
8.3. INTERNETNE STRANI	57

1. UVOD

Države v tranziciji, med katere sodi tudi Slovenija, se pogosto srečujejo z mnogimi težavami, hkrati pa si zastavljajo cilje na kratek rok, ki pa jih ni mogoče doseči čez noč. Slovenija se je prva poosamosvojitvena leta prizadevala predvsem na gospodarskem področju in tu nedvomno dosegla zavidljive rezultate, vendar je na področju javne uprave še vedno nazadovala, na kar jo je vedno znova opozarjala Evropska komisija in ji dajala nove smernice in priporočila za naprej. To je bil tudi eden od razlogov, da smo v letu 1997 pričeli zelo aktivno z reformo javne uprave, ki pa se še nadaljuje. Do danes smo napredovali pri gradnji upravnih institucij ter tudi v večjem delu zakonodajne reforme. Ker organiziranost in delovanje upravnega sistema sledi splošnemu družbenemu razvoju, organiziranosti in delovanju zasebnega sektorja, smo bili prisiljeni v take spremembe, če smo želeli vzpostaviti sodoben upravni sistem.

Čeprav je država in s tem javna uprava še vedno ohranila svojo avtonomnost, se vedno bolj pojavlja potreba po zgledovanju zasebnega sektorja, predvsem v uvajanju menedžerskih pristopov. Med zasebnim sektorjem in javno upravo so velike razlike, vendar zasledujeta isti cilj, to je zadovoljstvo stranke, pri čemer zadovoljstvo strank v javnem sektorju ne more biti edino oziroma glavno merilo uspešnosti delovanja uprave. Temeljni cilji reforme javne uprave so zelo jasni: učinkovita, kakovostna, transparentna in uporabniku prijazna uprava.

Kot posledica reorganizacije in uvedbe lokalne samouprave, sta v začetku leta 1995 nastali dve novi organizacijski obliki, upravna enota in občina. Upravno enoto uvrščamo med tisto vejo izvršilne oblasti, ki je najbližje državljanom, je njihov servis, ter je v stalnem stiku z državljanji. Zato je zelo pomembno, kako se izvaja reforma javne uprave ravno v upravnih enotah in kakšni so rezultati le-te. Državljanji ob negativni (ali pozitivni) izkušnji z upravno enoto posplošeno ocenjujejo celotno upravo, zato bi bilo potrebno narediti vse, da bi bili državljanji ob stiku z upravo zadovoljni in le- tako bo postopoma uradniška funkcija pri njih pridobivala na ugledu.

Naslov diplomskega dela je zelo širok, zato se bom osredotočila le na najpomembnejša področja, ki zadevajo organiziranost in delovanje upravnih enot ter kaj vse vpliva na

delovanje upravnih enot v smislu doseganja učinkovitosti in kakovosti ter usmerjenosti k strankam.

V praksi se pogosto dogaja, da prihaja do nesporazumov zaradi nerazumevanja nekaterih pojmov, zato sem v prvem poglavju predstavila temeljne pojme, ki jih bom pogosteje uporabljala skozi diplomsko nalogo. Nadalje bodo opisana in naštetá tudi načela državne uprave in funkcije uprave. Obravnavali bomo inšpekcijski nadzor, s katerim se ugotavlja, v kolikšni meri in kako se izvršujejo naloge države ali teritorialnih skupnosti ter posebno vrsto nadzora, to je inšpekcijski nadzor. V tretjem poglavju bomo povedali nekaj o teritorializaciji državne uprave, da poznamo dve vrste upravnih enot, funkcionalne in teritorialne oziroma splošne upravne enote, ki jih poznamo v naši ureditvi, ter opisali postopek nastanka upravnih enot.

Četrto poglavje bo namenjeno izključno upravnim enotam, in sicer bomo poskušali odgovoriti na naslednja vprašanja: kakšen je teritorij upravnih enot in kakšne so njene pristojnosti, vodstvo in organizacijska struktura, ki se pojavlja v večini upravnih enot; kakšne so razlike med sosvetom načelnika, in koordinacijskim sosvetom, ki je bil iz sosveta načelnika z novo zakonodajo prekvalificiran v koordinacijski sosvet. Nadalje bomo opisali materialne pogoje za delo upravnih enot, predvsem finančno, informacijsko in kadrovske pogoje. Izpostavili in analizirali bomo delo upravnih enot v upravnih zadevah za obdobje šestih let od ustanovitve naprej ter ga prikazali v tabelah po delovnih področjih. Razmerje med upravnimi enotami in ministrstvi bomo predstavili zelo skopo v petem poglavju, medtem, ko bo šesto poglavje namenjeno predvsem novostim, ki smo jih pričá v zadnjem času v upravnih enotah, odpravi administrativnih ovir in uvajanju kakovosti standardov v upravne enote.

1.2. METODOLOŠKI NAČRT

Skozi nalogo bom poskušala preveriti naslednji hipotezi, in sicer:

- I. Na podlagi podatkov upravne statistike o rešenih upravnih zadevah je mogoče natančno ugotoviti učinkovitost dela upravnih enot in učinkovitost posameznih področij.
- II. Spremembe in reforme, ki smo jim priča na področju državne uprave, so namenjene kvalitetnejšemu in učinkovitejšemu zadovoljevanju interesov posameznika.

Pri pisanju diplomskega dela bom uporabljala predvsem opisne metode, v podpoglavju, kjer bom prikazala podatke upravne statistike pa bom uporabila analitično metodo.

2. SPLOŠNO O SISTEMU DRŽAVNE UPRAVE

2.1. OPREDELITEV TEMELJNIH POJMOV

Namen tega poglavja je zaradi terminološke nejasnosti sistematično in jasno obrazložiti splošne pojme, ki bodo v nadaljevanju predmet obravnave.

2.1.1. Uprava

Uprava je v sodobnem svetu gotovo eden izmed tistih družbenih sistemov, ki odločilno vplivajo na vsa področja človekovega organiziranega delovanja, s tem pa tudi na celoten gospodarski, socialni, kulturni in splošni civilizacijski razvoj. Z upravo se tako ali drugače srečujemo skorajda na vsakem koraku, čeprav se tega niti ne zavedamo. Uprava je neizogibna sestavina modernega življenja in človekovega delovanja. Človek je v najrazličnejših položajih, odnosih in vlogah tako tesno povezan z upravo in upravljanjem, da lahko upravne probleme upravičeno štejemo za ključne probleme sodobne družbe in sodobnega človeka. Zaradi takšnega pomena in vloge je uprava, ne glede na to, kje se pojavlja, dejavnik, ki lahko bistveno prispeva k vsestranskemu razvoju družbe in posameznikov.

Funkcionalno gledano je uprava tisti del procesa upravljanja, ki poteka na instrumentalni ravni. Je torej del upravljanja v organizaciji, v katerem se odločitve o ciljih konkretizirajo v smeri doseganja določenega cilja. Uprava ne pomeni odločanja o ciljih, temveč izvrševanje teh ciljev. Organizacijsko gledano pa je uprava skupek subjektov, ki izvajajo to dejavnost na podlagi sprejetih odločitev. (Virant, 1998:18)

Upravo štejemo kot del izvršilne funkcije in kot njen strokovni del neposredno izvršuje zakone. Namen upravne funkcije je predvsem vzdrževanje javnega reda in pospeševanje družbenega razvoja. Upravno funkcijo opravljajo upravni organi, ki kot posebni državni organi sodijo med organe izvršilne veje oblasti. Pri izvajanju svoje funkcije uprava izdaja upravne akte, s katerimi ureja oziroma določa pravna razmerja. Upravno delovanje je praviloma nadzorovano z vidika zakonitosti delovanja. (po Gradu in Kaučiču, 1999:163).

Bistvena značilnost upravne dejavnosti je tudi to, da je trajna, sistematična in iniciativna. Z vidika upravne teorije pomeni teritorializacija uprave enega od možnih načinov decentralizacije upravnih sistemov. (Trpin,1998:189)

2.1.2.Državna uprava

Državna uprava je ožji pojem glede na upravo, ki je splošnejši pojem in zajema tudi državno upravo. Zgodovinsko gledano je državna uprava najstarejši segment javne uprave, tako rekoč najobsežnejše telo v okviru izvršilnega aparata države je tako izvrševalka politike in ne njena oblikovalka. Slovenska ustavna ureditev temelji na parlamentarni obliki državne oblasti. Ta izhaja iz delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno. Izvršilna veja pa obsega dva med seboj tesno povezana segmenta, vlado in državno upravo. "Državna uprava je torej sestavljena iz dveh delov, od katere zgornji, politični del, predstavlja vlada, spodnji, strokovni del, pa uprava, ki neposredno izvršuje zakone." (Kristan, Ivan in drugi, 1999:25)

Državna uprava se deli vertikalno po različnih vsebinsko zaokroženih področjih. Sprva se je delila na pet temeljnih področij, in sicer na občo, zunanjo, finančno, sodno in vojaško upravo. Kasneje pa so se z razvojem novih funkcij države iz obče uprave razvila nova področja (gospodarski, socialni, v zadnjem času pa še ekološki resorji).(po Gradu in Kaučiču,1999:274).

Državna uprava lahko dobro deluje le, če je njena uprava strokovno usposobljena za izvajanje svojih funkcij ter je strogo politično nevtralna in nepristranska. V državni upravi je skoncentrirano znanje z različnih upravnih področij, pa tudi informacije o različnih področjih družbenega življenja. Kvaliteta teh informacij in njihova strokovna podlaga pa v veliki meri vpliva na kvaliteto političnih odločitev.

Tudi državno upravo lahko opredelimo iz funkcionalnega in organizacijskega vidika, in sicer je državna uprava funkcionalno gledano dejavnost upravljanja v javnih zadevah na

instrumentalni ravni. Po organizacijski opredelitvi pa je državna uprava skupek organov¹, ki upravljajo z državo v smislu izvajanja te politike.(Virant, 1998:63).

2.1.3. Teritorialna organizacija državne uprave

S pojmom teritorialna organizacija državne uprave lahko označimo prostorsko razporeditev državne uprave, gre za način, kako zagotoviti racionalno in učinkovito izvrševanje upravnih nalog na vsem območju države. Ta način organiziranja uprave neke države, je namenjen izvrševanju upravnih nalog na ožjih območjih njenega ozemlja. Državna uprava mora enakomerno pokriti celotno ozemlje države in se ne sme omejiti zgolj na področje glavnega mesta, oziroma kraja, kjer je skoncentrirana osrednja (centralna) uprava. Zato se pojavi potreba po ustanovitvi perifernih državnih organov, ki pa so samo podaljšana roka centralnih organov. Teritorializacija državne uprave v Sloveniji je izvedena preko upravnih enot, ki so samo izvrševalci odločitev centralnih organov.

2.1.4. Upravne enote

Upravne enote so teritorialni organi uprave s svojim delovnim področjem, pristojnostmi, funkcijami, vodenjem in teritorijem. Njihovo delovno področje je enako delovnemu področju ministrstev, katerih naloge se teritorialno izvajajo preko upravnih enot, s tem da prihaja med njimi do delitve funkcij in pristojnosti. Temeljna pristojnost upravnih enot je odločanje v upravnih stvareh iz državne pristojnosti, če z zakonom za posamezne upravne stvari ni določeno drugače. (44. člen ZDU).

¹ Upravni organi (ministrstva, organi v njihovi sestavi in upravne enote).

2.2. NAČELA DRŽAVNE UPRAVE

Na področju delovanja uprave uvaja ustava dve, sicer v teoriji do sedaj že znani načeli: **načelo zakonitosti** in **načelo samostojnosti**. Načelo zakonitosti pomeni, da lahko uprava deluje samo na podlagi zakona oziroma vladnega akta ter v njunem okviru. To pomeni, da mora imeti vsaka pristojnost ali dejanje uprave neposredno podlago v zakonu ali vladnem aktu. 120. člen ustave namreč zahteva za vsakršno delovanje uprave zakonsko podlago, tako mora imeti organ uprave zakonsko pooblastilo za kakršnokoli urejanje razmerij na področju javnih služb in pri tem ne sme posegati v pravice in obveznosti državljanov. Po načelu samostojnosti uprave ta samostojno izvaja upravno funkcijo v okviru zakonov in vladnih aktov, s tem pa upravi ni mogoče dajati neposrednih navodil za izvajanje teh predpisov, lahko pa se ji s temi predpisi naloži karkoli. Omenjeno načelo je sicer na videz omejeno s funkcijo usklajevanja dela uprave, ki jo izvaja vlada, vendar se ta nanaša samo na medsebojno koordinacijo dela ministrstev, ne pa na neposredno dajanje navodil za izvrševanje predpisov. (Trpin, 1993a:26-27).

V Zakonu o državni upravi pa poleg že zgoraj omenjenih načel zasledimo še **načelo strokovnosti**, **politične nevtralnosti** in **nepriustranskosti**. Posebej pa velja poudariti **načelo usmerjenosti k strankam**.

2.3. FUNKCIJE UPRAVE

Ustava upravne funkcije ne opredeljuje posebej, so pa podrobno opredeljene v Zakonu o državni upravi. Zakon našteva več vrst upravnih nalog. Sodelovanje pri oblikovanju politik zajema pripravljane predlogov zakonov, podzakonskih predpisov in drugih aktov ter drugih gradiv ter zagotavljanje druge strokovne pomoči pri oblikovanju politik. (8.člen ZDU) Po zakonu so izvršilne naloge uprave, da izvršuje zakone, druge predpise, ki jih sprejema državni zbor, ratificirane mednarodne pogodbe, državni proračun, podzakonske predpise in druge akte vlade. Uprava izvršuje svoje naloge na podlagi in v mejah ustave in zakonov ter drugih predpisov in drugih aktov ter je pri svojem delu samostojna. Pri tem uprava izdaja predpise in posamične akte ter interne akte, vstopa v imenu in račun

Republike Slovenije v civilnopravna razmerja ter opravlja materialna dejanja. (9.člen ZDU).

Med pomembnejše upravne naloge sodi tudi inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem predpisov. (10.člen ZDU). Skladno z zakonom, uprava spremlja stanje družbe na področjih, za katera je pristojna, skrbi za njen razvoj v skladu s sprejeto politiko države. Uprava vzpostavi, vodi, vzdržuje in povezuje zbirke podatkov in evidence. (11. člen ZDU). Na podlagi in v okviru zakonov, drugih predpisov in državnega proračuna, uprava spodbuja oziroma usmerja družbeni razvoj (12. člen ZDU) ter zagotavlja opravljanje javnih služb v skladu z zakonom. Opravljanje javnih služb se zagotavlja v javnih zavodih in gospodarskih družbah ter v drugih organizacijskih oblikah, ki jih določa zakon, lahko pa tudi v upravnih organih.(13. člen ZDU).

Obstaja več razlag oz. opredelitev funkcij državne uprave, vendar se bomo omejili le na nekaj izmed njih, in sicer **dr. Virant** meni, da je smiselno razlikovati naslednje funkcije državne uprave in oblike njenega delovanja (ali vrste dejavnosti), s katerimi te funkcije izvaja:

A.) eksekutivno (izvrševanje politike), znotraj katere bi lahko izdvojili naslednje funkcije:

- regulativno funkcijo (urejanje družbenih razmerij z upravnimi predpisi),
- funkcijo upravnega odločanja (izvrševanja javnega interesa, določenega s predpisi, v konkretnih primerih),
- funkcijo upravnega nadzora (inšpekcijski nadzor, nadzor nad organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb),
- pospeševalno (pospeševanje družbenega razvoja na področju gospodarskih in negospodarskih dejavnosti) in
- servisno (zagotavljanje izvajanja javnih služb in pristojnosti države).

B.) strokovno-tehnično ali strokovno-servisno funkcijo, v okviru katere pripravlja strokovne podlage za odločanje Vlade (priprava zakonskih predlogov, predpisov vlade in drugih gradiv).

Študijsko-analitična in kurativna funkcija v zakonu nista posebej omenjeni, vendar lahko rečemo, da sta vsebovani v naštetih funkcijah oziroma dajeta podporo za izvajanje teh funkcij. Skrb za upravno področje, analize razmerij na področju in zbiranje informacij so podlaga tako za izvrševanje zakonov in drugih političnih aktov kot za pripravo strokovnih podlag za njihovo sprejemanje in spreminjanje. (Virant, 1998:68)

Dr. Cijan in mag. Grafenauer pa razlikujeta naslednje skupine dejavnosti, ki jih uporabljajo upravni organi pri uresničevanju svojih nalog:(Cijan in Grafenauer v Virant, 1993:91-98)

- regulativna dejavnost
- kontrolno-nadzorna dejavnost
- operativna dejavnost
- študijsko-analitična dejavnost
- represivna dejavnost.

Regulativna dejavnost

Upravni organi lahko sami izdajajo pravne predpise, če so za posebej pooblašteni², pripravljajo oziroma dajejo (na zahtevo ali na svojo pobudo) predloge in mnenja za izdajo predpisov in ukrepov ter pripravljajo osnutke predpisov in ukrepov, ki jih sprejemajo predstavniška telesa in njihovi politično-izvršilni organi³.

Upravni organi lahko izdajajo le predpise, ki določajo način izvajanja zakonov tako, da natančneje določajo način, tehniko dela in organizacijske ukrepe ter razčlenjujejo posamezne določbe in vprašanja, ki jih je uredil zakon. Zakon določa pravice in obveznosti, podzakonski predpisi pa lahko urejajo samo strokovna in tehnična vprašanja ter vsebujejo izrazito izvedbene določbe kot so: tehnično dopolnjevanje, razčlenjevanje, opisovanje, razlago zakonskih določb.

Kontrolno-nadzorna dejavnost

To je tipična dejavnost upravnih organov, hkrati pa karakteristična za vlogo današnje državne uprave na vseh njenih področjih, ker jo opravljajo različni organi in službe in na različnih področjih družbenega življenja. Podrobneje jo bomo opredelili v naslednjem poglavju.

² Neposredna regulativna dejavnost upravnih organov in vlade je manjša v primerjavi s prejšnjimi obdobji vendar je mogoče pogosto to regulativo razširiti z vplivi upravnih organov v vlogi strokovnih pomočnikov, sodelavcev, svetovalcev parlamenta, itd., kadar le-ti opravljajo regulativno dejavnost.

³ Pri tej obliki sodelovanja upravnih organov pri regulativni dejavnosti je potrebno poleg temeljitega strokovnega znanja še dobro poznavanje dejanskega stanja, pojavov, gibanj na tem področju. S tem je posebej pomembno in izpostavljeno vprašanje kadrov ter metod in načinov dela.

Operativna dejavnost

To dejavnost izvajajo upravni organi, ko uporabljajo, izvajajo ali neposredno izvršujejo zakone in druge predpise.⁴ V razmerju do občanov se ta dejavnost kaže kot odločanje v upravnih stvareh, opravljanje upravnih dejanj in uporaba upravnih ukrepov.

Študijsko-analitična dejavnost

Kot nujna aktivnost pri uresničevanju funkcije spremljanja stanja in odkrivanja problemov na posameznih področjih družbenih odnosov pa tudi pri pripravljanju aktov in opravljanju zadev za politična telesa v smislu operativnega raziskovanja⁵ se pojavlja študijsko delo in raziskovalna dejavnost. Rezultati tega operativnega raziskovanja so največkrat analize, informacije, elaborati in druga strokovna gradiva katerih namen je prikazati stanje na nekem področju, opozoriti na morebitno neustreznost stanja ter podati predloge ukrepov za ureditev oz. izboljšanje. Pri opravljanju študijsko-analitične dejavnosti imajo upravni organi pomembno kreativno vlogo.⁶

Represivna dejavnost

Pri represivni dejavnosti gre za prisilno - represivno izvrševanje posameznih upravnih funkcij. To je del operativne dejavnosti državne uprave.⁷ To dejavnost ne opravljajo vsi upravni organi, temveč samo nekateri, ki so za to posebej pooblašteni.

Novi Zakon o državni upravi pa sistemsko opredeljuje naslednje upravne naloge: sodelovanje pri oblikovanju politik (zlasti priprava normativnih in drugih gradiv za vlado v okviru strokovno-tehnične funkcije uprave), izvršilne naloge na ravneh izdaje in izvrševanja splošnih

⁴ V to dejavnost sodi npr. odločanje v upravnem postopku; administrativno izvrševanje upravnih aktov in neposredno izvrševanje pravnih predpisov brez prej sprejetih upravnih aktov; sklepanje civilnopravnih poslov; dokumentiranje (razne evidence, razvidi, registri, kartoteke, knjigovodske, finančne in materialne evidence, izdajanje potrdil) ter dokumentacija vseh vrst; sprejemanje izjav in obvestil; pisarniška, manipulativna in administrativna dela ter vsa druga materialna dejanja in materialno-tehnične operacije.

⁵ Sem sodijo: zbiranje, urejanje in analiziranje podatkov ter drugih gradiv o stanju in problemih na posameznih področjih družbenega življenja; predlogi in mnenja, ki jih daje uprava na podlagi opravljenih analiz, političnim telesom idr.

⁶ Za njeno uspešno uresničitev so potrebni ustrezno usposobljeni kadri, ustrezne metode dela ter tehnična opremljenost.

⁷ Npr. pri zagotavljanju reda in miru, varovanja premoženja in oseb, pri zagotavljanju nedotakljivosti in celovitosti državnega ozemlja itd.

ter konkretnih aktov, spremljanje stanja (analitična funkcija), razvoja in zagotavljanja javnih služb (servisna funkcija) pa vse do nalog inšpekcijskega nadzora. (Kovač, 2002:11)

2.4. INŠPEKCIJSKI NADZOR

Inšpekcijski nadzor je nadzor, v okviru katerega se ugotavlja, v kolikšni meri se uresničujejo naloge in cilji države in ožjih teritorialnih skupnosti. Ugotavlja se torej, v kolikšni meri se upoštevajo posamezni predpisi v teh skupnostih oziroma ali so posamezna ravnanja in dejanja posameznikov in organizacij v skladu s pozitivnimi predpisi.

Inšpekcijski nadzor je posebej urejen v Zakonu o inšpekcijskem nadzoru (Ur. List RS, št. 56/2002), ki podrobneje ureja: splošna načela inšpekcijskega nadzora, organizacijo inšpekcij, položaj, pravice in dolžnosti inšpektorjev, pooblastila inšpektorjev, postopek inšpekcijskega nadzora, inšpekcijske ukrepe in druga vprašanja, povezana z inšpekcijskim nadzorom.

Posebno področje inšpekcijskega nadzora je t.i. upravna inšpekcija, ki bo predstavljena v nadaljevanju.

2.4.1. Upravni nadzor

Posebna vrsta nadzora je nadzor nad izvajanjem Zakona o splošnem upravnem postopku in posebnim upravnim postopkom, ki ga podrobneje ureja Zakon o splošnem upravnem postopku v členih od 307 do 317. Ministrstvo pristojno za upravo v tem okviru v skladu z 307. členom Zakona o splošnem upravnem postopku nadzoruje v upravnih organih zlasti izvajanje:

- reševanje upravnih stvari v predpisanih rokih,
- predpisov o strokovni izobrazbi uradnih oseb, ki odločajo v upravnih stvareh oziroma opravljajo dejanja v postopku pred izdajo odločbe,

- določb predpisov glede izdajanja potrdil in drugih listin o določenih dejstvih,
- predpisov o stroških v upravnem postopku,
- predpisov o evidencah o reševanju upravnih stvari,
- določb aktov, ki določajo pogoje za delovna mesta, na katerih se opravljajo naloge v zvezi z reševanjem upravnih stvari,
- predpisov o pisarniškem poslovanju,
- ukrepov pristojnih organov za izboljšanje dela pri reševanju upravnih stvari.

Nadzorstvo nad izvrševanjem predpisov v upravnem postopku opravljajo delavci s posebnimi pooblastili, to so t.i. upravni inšpektorji, ki lahko med drugim predlagajo uvedbo disciplinskega postopka zoper uradno osebo, obvestijo nadzorne organe o kršitvah, predlagajo druge postopke (npr. odvzem pooblastil) ipd.

Zmotno je razmišljanje, da je cilj inšpekcijskega nadzorstva samo v sankcioniranju ob ugotovljenih pomanjkljivostih in kršitvah. Inšpekcijski nadzor mora s svojim delovanjem in aktivnostjo prispevati k preprečevanju škodljivih posledic, ki bi nastale zaradi nespoštovanja predpisov. Inšpekcijsko nadzorstvo je pomembno tudi z vidika preventive, saj ti organi v okviru svojega delovanja nudijo pomoč pri izvajanju predpisov, dajejo predhodna dovoljenja in soglasja, opozarjajo na kršitve ter predlagajo in svetujejo ukrepe za odpravo pomanjkljivosti. Opozarjajo tudi na posledice nespoštovanja predpisov, izvajajo posvetovanja in strokovne razgovore s posameznimi organizacijami in skupnostmi, poročajo o svojih ugotovitvah drugim državnim organom itd.

3. KONCEPTI TERITORIALIZACIJE DRŽAVNE UPRAVE

3.1. SPLOŠNO O TERITORIALIZACIJI DRŽAVNE UPRAVE

S pojmom teritorializacija centralne oblasti označujemo upravne enote, ki so organizacijska oblika izvajanja funkcij državne uprave na lokalni ravni. Teritorializacija poskuša zagotoviti učinkovito izvajanje lokalnih funkcij državne uprave in kot teritorialni upravni sistem pokriva celoten teritorij posamezne države. Glede na teritorialen obseg pa upravnih funkcij ni mogoče izvajati iz enega samega centra.

Z vidika upravne teorije pomeni teritorializacija uprave enega od možnih načinov decentralizacije upravnih sistemov. (Trpin, 1998:186).

"V evropskih kontinentalnih upravnih sistemih ločujemo dve obliki teritorializacije – **politično decentralizacijo** in **upravno decentralizacijo** (imenovano tudi upravna dekoncentracija). Prva pomeni prenos odločanja o javnih zadevah na lokalne skupnosti, njihovo prebivalstvo oziroma njihove predstavniške organe – njen rezultat je oblikovanje lokalne samouprave. Druga pa pomeni zgolj prenos izvrševanja upravnih nalog na teritorialne organe brez elementov politične samouprave. Rezultat prvega procesa je nastanek in razvoj lokalne samouprave. Proces politične decentralizacije je političen proces in ima tako interesni kot upravno-tehnični vidik."(Virant 1998).

Decentralizacija upravnih sistemov pomeni torej prenašanje njihovih funkcij (izvrševanje, odločanje in kontrola) s centra sistema na njegove posamezne dele. Od tega v kolikšen obsegu jih prenašamo pa je odvisna stopnja decentralizacije upravnih sistemov, le-ta se lahko giblje od relativno majhnega prenosa funkcije izvrševanja do skoraj prenosa vseh funkcij, razen dela kontrole, ki v tem primeru deluje kot njihovo vezno tkivo. Vseh funkcij v celoti ne moremo prenesti zato, ker bi to pomenilo razpad decentralizacije sistema in nastanek novih centraliziranih sistemov.(Trpin, 1998:186).

Temeljni cilj upravne decentralizacije je zagotoviti učinkovit in racionalen upravni proces. Posameznih delov upravnega procesa⁸ ni mogoče učinkovito in racionalno izvesti v centru upravnega sistema, zato se jih prenese na svoje dele in s tem postane decentraliziran sistem.

⁸ Z vidika funkcij je to predvsem funkcija izvrševanja, ne pa tudi funkciji odločanja in kontrole, ki sta načeloma v celoti pridržani centru.

(Trpin,1998:187). Pravilno izvedena dekoncentracija povečuje učinkovitost in ekonomičnost izvajanja nalog. Z racionalno organizacijo se naloge izvajajo hitreje, kvalitetneje in z manjšimi stroški. Drugi namen dekoncentracije pa je približati upravo strankam⁹. Namreč bolj ko se uprava prostorsko približa državljanu z izvrševanjem svojih nalog, manjša bosta izguba časa in stroški, ki bodo nastali posamezniku ali pravni osebi, na katero se nanaša izvedba naloge.(Virant, 1998:102)

Dekonzentracija pa prinaša tudi nekatere negativne posledice kot so oteževanje nadzora in prinašanje nekaterih novih organizacijskih zahtev (koordinacijo, nadzor, usmerjanje in strokovno pomoč dekoncentriranim organom ali enotam) ter povečevanje vpliva lokalnih dejavnikov na upravno dejavnost tudi tedaj, ko to ni potrebno, nesmotrno ali celo protipravno. (Virant, 1998:103)

Obstaja več možnih konceptualnih rešitev teritorialne organiziranosti državne uprave. Prva rešitev je ta, da vsako ministrstvo samo določi svojo teritorialno organiziranost in s tem dobimo funkcionalne okraje za vsako ministrstvo posebej, ki med seboj niso nujno usklajeni. Druga možnost pa so splošni okraji, ki se ustanovijo kot posebne upravno teritorialne enote uprave, ki opravljajo dekoncentrirane naloge načeloma vseh ministrstev. (Trpin 1993:33,34). V nadaljevanju bosta obe možnosti teritorialne organiziranosti državne uprave posamično opredeljeni.

3.2. FUNKCIONALNE TERITORIALNE UPRAVNE ENOTE

Kadar vsako ministrstvo določi svojo teritorialno organiziranost, dobimo funkcionalne teritorialne upravne enote, ki med seboj praviloma niso usklajene, ker ima vsako ministrstvo svojo teritorialno organizacijsko logiko in svoje potrebe. Te enote delujejo kot območni organi posameznih ministrstev, kot njihove notranje organizacijske enote in razmerja znotraj ministrstev niso zapletena. Taka organiziranost je lahko racionalna, ne omogoča pa koordinacije pri izvajanju teritorialno dekoncentriranih upravnih nalog med posameznimi ministrstvi. Take upravne enote je zato smotrno oblikovati le na tistih področjih, kjer koordinacija ni potrebna.

⁹ fizičnim in pravnim osebam

3.3. SPLOŠNE TERITORIALNE UPRAVNE ENOTE

V tem primeru se ustanovijo posebne upravnoteritorialne enote uprave, ki opravljajo njene dekoncentrirane naloge načeloma za vsa ministrstva. Imajo lastne organe in lastno vodstvo, vendar so pri opravljanju svojih nalog povsem odvisne od centralne uprave. Take splošne upravne enote omogočajo koordinacijo, ne zagotavljajo pa najbolj racionalne organizacije, ker je treba včasih naloge posameznih ministrstev na silo stlačiti v naprej določen teritorialni okvir. Velikost splošne teritorialne upravne enote se tako oblikuje po tistih nalogah, katerih racionalno izvajanje zahteva najširši teritorij, ostale naloge pa se lahko znotraj tega izvajajo po ožjih teritorijih območnih organov. Pri tem pa obstaja nevarnost oblikovanja teritorialnih različnosti, s čimer se približamo funkcionalnim okrajem, ki ne zagotavljajo koordinacije izvajanja upravnih nalog. Splošne upravne enote se morajo oblikovati na tisti ravni, ki najbolj zadovoljuje potrebo po koordinaciji čim večjega števila upravnih nalog. Če se posamezne naloge potem nahajajo izven tega teritorialnega okvira, se lahko za njih oblikujejo posebne funkcionalne enote. Za splošne enote je idealno, da se teritorialno povsem pokrijejo s teritorijem druge ravni lokalne samouprave. S tem bi dosegli ne samo koordinacijo upravne funkcije, ampak tudi medsebojno koordinacijo nalog med državnimi upravnimi organi in organi lokalne samouprave.

3.4. TERITORIALNA ORGANIZIRANOST V SLOVENIJI IN NASTANEK UPRAVNIH ENOT

Funkcionalne upravne enote je kot temeljni princip uvedla že ustava v prvem odstavku 121. člena. Zakon o državni upravi pa v 43. členu navaja obe možnosti, pri čemer so temeljni

princip teritorialne organizacijske uprave splošne upravne enote, poseben zakon pa lahko za posamezno področje določi oblikovanje funkcionalnih upravnih enot.

Na prehodu iz leta 1994 v leto 1995 je v Sloveniji s teritorialno reformo upravnega sistema prišlo do vzpostavitve dvotirnega upravnega sistema. Novo nastale občine (147) so prevzele v upravljanje le zadeve lokalnega pomena, državna uprava pa je s 1.1.1995 prevzela od občin državne upravne naloge.

Pretežen del upravnih nalog so prevzele upravne enote (58), prav tako pa so takoj ob nastanku prevzele od občin ustrezen del kadrov, prostorov in opreme.

Upravne naloge na področju geodetske službe, upravnega nadzora ter nalog na področju obrambe in zaščite pa so prevzela neposredno ministrstva.

3.4.1. Državne pristojnosti, ki jih je po Zakonu o prevzemu državnih funkcij prevzela država od prejšnjih¹⁰

Upravne enote in Ministrstvo za notranje zadeve so na področju upravnih notranjih zadev prevzeli v celoti vse upravne funkcije in naloge, ki so kot pristojnosti občinskih upravnih organov ali občine določene v naslednjih zakonih:

- Zakon o državljanstvu Republike Slovenije,
- Zakon o matičnih knjigah,
- Zakon o osebnem imenu,
- Zakon o zakonski zvezi¹¹,
- Zakon o tujcih,
- Zakon o društvih,
- Zakon o javnih shodih in javnih prireditvah,
- Zakon o evidenci nastanitve občanov in registru prebivalstva,
- Zakon o enotni matični številki občanov,

¹⁰ Zakon o prevzemu državnih funkcij, ki so jih do 31.12.1994 opravljali organi občin (Uradni list RS, št. 29/95)

¹¹ Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve

- Zakon o orožju,
- Zakon o eksplozivnih snoveh, vnetljivih tekočinah in plinih ter o drugih nevarnih snoveh,
- Zakon o osebni izkaznici,
- Zakon o potnih listinah državljanov Republike Slovenije,
- Zakon o varnosti cestnega prometa,
- Zakon o temeljnih varnosti cestnega prometa in v smislu 4. točke temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije,
- Zakon o nadzoru državne meje,
- Zakon o prekrških zoper javni red in mir,
- Zakon o varnosti na javnih smučiščih,
- Zakon o varstvu pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju,
- Zakon o pravnem položaju verskih skupnosti.

Na področju občne uprave so upravne enote in Ministrstvo za notranje zadeve prevzeli v celoti vse upravne funkcije in naloge, ki so kot pristojnost občinskih upravnih organov ali občine določene v naslednjih zakonih:

- Zakon o upravnem postopku,
- Zakon o najdenih stvareh,
- Zakon o overitvi podpisov, pisave in predpisov,
- Zakon o volilni kampanji,
- Zakon o evidenci volilne pravice,
- Zakon o lokalnih volitvah.

Na delovnem področju Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve so upravne enote prevzele naloge, ki so bile določene kot pristojnosti občinskih organov v naslednjih zakonih:

- Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih,
- Zakon o delovnih razmerjih,
- Zakon o temeljnih pravicah vojaških invalidov in družin padlih borcev,
- Zakon o varstvu žrtev vojaške agresije na Republiko Slovenijo v letu 1991,
- Zakon o vojaških invalidih,
- Zakon o varstvu udeležencev vojne,
- Zakon o temeljnih pravicah imetnikov "Partizanske spomenice 1941",

- Zakon o temeljnih pravicah odlikovancev z redom narodnega heroja,
- Zakon o temeljnih pravicah borcev španske narodnoosvobodilne in revolucionarne vojne 1936-1939,
- Zakon o borcih za severno mejo v letih 1918 in 1919 in slovenskih vojnih dobrovoljcih iz vojn 1912-1918,
- Zakon o grobiščih in grobovih borcev,
- Zakon o zaznamovanju in vzdrževanju pokopališč in grobov pripadnikov zavezniških in drugih tujih armad v Jugoslaviji.

Na delovnem področju Ministrstva za gospodarske dejavnosti:

- Zakon o denacionalizaciji,
- Zakon o energetskega gospodarstvu.

Na delovnem področju Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano:

- Zakon o kmetijskih zemljiščih,
- Zakon o semenu in sadikah,
- Zakon o ukrepih v živinoreji,
- Zakon o prepovedi nomadske paše,
- Zakon o vinu in o drugih proizvodih iz grozdja in vina,
- Zakon o higieni proizvodnje in prometa z mlekom,
- Zakon o sladkovodnem ribištvi,
- Zakon o varstvu, gojitvi, in lovu divjadi ter o upravljanju lovišč,
- Zakon o sistemu obrambe pred točo,
- Zakon o denacionalizaciji,
- Zakon o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev - kmetij,

Na delovnem Ministrstva za kulturo:

- Zakon o naravni in kulturni dediščini,
- Zakon o knjižničarstvu,

Na delovnem področju Ministrstva za okolje in prostor:

- Zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor,
- Zakon o graditvi objektov,
- Zakon o stavbnih zemljiščih,

- Zakon o razlastitvi in prisilnem prenosu nepremičnin v družbeni lastnini,
- Zakon o denacionalizaciji,
- Stanovanjski zakon,
- Zakon o vodah,
- Zakon o naravni in kulturni dediščini,

Na delovnem področju Ministrstva za promet in zveze:

- Zakon o varnosti pomorske in notranje plovbe,
- Zakon o cestah,
- Zakon o varnosti na javnih smučiščih,
- Zakon o varnosti na žičnicah in vlečnicah,
- Zakon o lukah.

Na delovnem področju Ministrstva za šolstvo in šport:

- Zakon o vzgoji in varstvu predšolskih otrok,
- Zakon o osnovni šoli,
- Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja,

Na delovnem področju Ministrstva za zdravstvo:

- Zakon o zdravstvenih ukrepih pri uresničevanju pravice do svobodnega odločanja o rojstvu otrok,
- Zakon o varstvu prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi.

4. UPRAVNE ENOTE

4.1. TERITORIJI UPRAVNIH ENOT

Zakon o državni upravi v 43. členu določa, da se za opravljanje upravnih nalog, ki jih je zaradi njihove narave potrebno organizirati teritorialno, delujejo upravne enote. V svojih prehodnih in končnih določbah (102. člen) je takratni Zakon o upravi ustanovil upravne enote za območja bivših občin in za območje mesta Ljubljana, vladi pa dopustil možnost, da ta območja glede na krajevne razmere in potrebe ter obseg upravnih nalog po posameznih upravnih enotah, spremeni, vendar ne pred konstituiranjem novih občin kot lokalnih skupnosti.

Vlada je na temelju 102. člena Zakona o upravi izdala Uredbo o teritorialnem obsegu upravnih enot v Republiki Sloveniji¹². Uredba našteva vseh 58 upravnih enot, njihove sedeže in našteva naselja, ki sodijo v območje posamezne upravne enote. Taka določba zakona, po katerem so bile upravne enote organizirane za območja bivših občin in za območje mesta Ljubljana, v uredbi pa so v skladu z zakonom navedena naselja, ki so jih obsegale bivše občine, je v praksi povzročila nekaj nejasnosti. V praksi se je zgodilo namreč to, da naselje, ki sodi v neko občino, spada pod drugo upravno enoto, ki je nastala na območju bivše občine, čeprav po uveljavitvi zakona o ustanovitvi občin sodi v drugo občino.

Območja upravnih enot se določijo tako, da je zagotovljeno racionalno in učinkovito opravljanje upravnih nalog¹³ in praviloma obsegajo eno ali več lokalnih skupnosti.

4.2. PRISTOJSNOTI UPRAVNIH ENOT

¹² Uradni list RS, 75/94

¹³ Gre za opravljanje upravnih nalog, ki jih je zaradi njihove narave potrebno organizirati teritorialno.

Temeljna pristojnost upravnih enot je odločanje v upravnih zadevah na prvi stopnji, če z zakonom za posamezne upravne stvari ni določeno drugače. (44. člen ZDU)

V Zakonu o splošnem upravnem postopku je urejena pravna pot odločanja v upravnih zadevah. Na prvi stopnji odločajo upravne enote, o pritožbi zoper te odločbe pa odloča ustrezno ministrstvo oziroma organ ali organizacija v njegovi sestavi. Od tu naprej je mogoče zoper nezakonite posamične upravne akte sprožiti upravni spor, če gre pri posamičnem upravnem aktu za kršitev z ustavo zajamčenih pravic, je možno vložiti ustavno pritožbo. Enak drugostopenjski postopek in nadaljnji sodni postopek poteka tudi v primeru, ko v okviru prenesenih nalog države na prvi stopnji odloča občinska uprava.

Neposredno zakonsko pooblastilo za odločanje v upravnih stvareh imajo v upravni enoti njen načelnik, vodje notranjih organizacijskih enot, drugi sodelavci pa lahko to delo opravljajo po pooblastilu načelnika (28. člen ZUP). Nadzor nad izvajanjem upravnega postopka (upravno nadzorstvo) v ministrstvih in upravnih enotah izvaja ministrstvo za notranje zadeve.

Upravni postopek lahko vodi in v njem odloča samo oseba, ki ima predpisano izobrazbo in strokovni izpit iz upravnega postopka. Vrsto in stopnjo izobrazbe ter vsebino strokovnega izpita predpiše vlada. (31. člen ZUP).

Nadalje pa upravne enote opravljajo tudi druge upravne naloge iz državne pristojnosti, določene z zakoni, ki urejajo posamezna področja.

4.3. VODSTVO IN ORGANIZACIJSKA STRUKTURA UPRAVNIH ENOT

4.3.1. Načelnik upravne enote

Upravna enota ima lastno vodstvo in svojo organizacijsko strukturo. Upravno enoto vodi načelnik, ki ga imenuje in razrešuje vlada na predlog ministra, pristojnega za upravo (minister za notranje zadeve) vendar le do uveljavitve zakona, ki ureja položaj javnih uslužbencev.¹⁴

Naloge načelnika upravne enote po Zakonu o državni upravi so (47.člen):

- predstavlja upravno enoto,

¹⁴ Po uveljavitvi Zakona o javnih uslužbencih se bo načelnika imenovalo v skladu s tem zakonom.

- izdaja odločbe v upravnem postopku na prvi stopnji,
- koordinira delo notranjih organizacijskih enot,
- zagotavlja opravljanje strokovnih in drugih nalog, ki so skupne notranjim organizacijskim enotam,
- opravlja druge organizacijske naloge v zvezi z delovanjem upravne enote,
- odloča o pravicah ter dolžnostih in delovnih razmerjih delavcev v upravni enoti in od drugih kadrovskega vprašanjih ter skrbi za sodelovanje z lokalnimi skupnostmi z območja upravne enote.

Poleg zgoraj naštetih nalog, mora načelnik upravne enote redno poročati ministrstvu, pristojnemu za upravo, in resornim ministrstvom o izvrševanju nalog upravne enote.(50.člen ZDU)¹⁵

4.3.2. Organizacijska struktura upravnih enot

V upravni enoti se za posamezna področja organizirajo notranje organizacijske enote. Notranje organizacijske enote določi načelnik upravne enote s soglasjem vlade.

Glede na obseg, naravo in način opravljanja upravnih nalog, pripravi določitev skupnega števila delovnih mest v upravni enoti minister, pristojen za upravo. V Uredbi o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest¹⁶ je določeno, da mora biti notranja organizacija oblikovana tako, da zagotavlja:

- strokovno, učinkovito in racionalno izvrševanje funkcij uprave;
- koordinirano izvajanje nalog;
- učinkovito izvajanje projektnih nalog;
- učinkovit notranji nadzor nad opravljanjem nalog;
- zakonito, pravočasno in učinkovito uresničevanje pravic, interesov in obveznosti strank in drugih udeležencev v postopkih;
- učinkovito sodelovanje z drugimi organi in institucijami. (7.člen)

V upravni enoti se naloge, s katerimi se zagotavlja izvrševanje funkcij uprave iz delovnega področja upravne enote, opravljajo v oddelkih, ki se oblikujejo za posamezna upravna

¹⁵ Poročanje zajema celotno delovanje upravne enote, poročanje resornim ministrstvom pa zajema izvrševanje nalog na njihovih delovnih področjih.

¹⁶ Ur.l.RS, št. 24/98,56/98)

področja. Delo oddelkov v upravni enoti koordinira, strokovno usmerja in nadzoruje načelnik upravne enote. Vodja oddelka je za delo odgovoren načelniku upravne enote. (15. člen)

V primeru, če je pri opravljanju upravnih nalog s področja posameznega ministrstva potrebno usklajevanje dela več delavcev, ki opravljajo istovrstne naloge ali v primeru, če se v oddelku združujejo upravne naloge z delovnih področjih več ministrstev, kjer je obseg del in nalog tak, da bi bilo organiziranje dela v posameznem oddelku nesmotrno, se lahko v oddelku oblikuje referat. Delo v oddelku koordinira, strokovno usmerja in nadzoruje vodja oddelka. Vodja referata je za delo referata odgovoren vodji oddelka in načelniku upravne enote. (16. člen)

Za opravljanje nalog pisarniškega poslovanja se lahko oblikuje glavna pisarna ali vložišče, kot samostojna notranja organizacijska enota. (18. člen)

Izpostava ali območna enota se kot notranja organizacijska enota ustanovi v upravni enoti takrat, kadar narava ali način dela zahtevajo dekoncentrirano opravljanje nalog, vendar je potrebno predhodno določiti območje oziroma krajevno pristojnost izpostave ali območne enote. V izpostavi ali območni enoti se lahko oblikujejo oddelki, služba, center in glavna pisarna oziroma vložišče. Vodja je za delo izpostave ali območne enote odgovoren načelniku upravne enote.

Delavce upravne enote imenuje in razrešuje vlada, na predlog ministra, pristojnega za upravo.

Na podlagi pravilnikov o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest posameznih upravnih enot je mogoče ugotoviti, da notranja organizacija različnih upravnih enot ni popolnoma enaka oziroma, da so odstopanja v nekaterih primerih dokaj izrazita. V vseh upravnih enotah je osnova notranja organizacijska enota oddelek, različno pa je število oddelkov (v večini) primerov so 4, ponekod 3 ali 5. Nekatero upravne enote imajo tudi referate oziroma odseke, kar je posebej značilno za velike upravne enote. Referati so organizirani kot notranje organizacijske enote oddelkov, v nekaterih primerih pa celo opravljajo podobne funkcije kot oddelek.

Oddelki so v večini upravnim enotam podobni in opravljajo enake upravne naloge.

1. Oddelek za upravno notranje zadeve:

- na področju gibanja in prebivanja tujcev,

- na področju prometa,
- na področju osebnih stanj,
- na področju javnega reda in miru, potnih listin in prijave ter odjave prebivališča.

2. Oddelek za občino upravo, druge upravne naloge in skupne zadeve:

- na področju vodenja upravnih postopkov v zvezi s predšolsko in osnovnošolsko vzgojo, športa, Urada za mladino, kulture, varstva borcev in vojaških invalidov ter zdravstva,
- na področju vodenja postopka z najdenimi predmeti,
- na področju opravljanja nalog sprejemne in glavne pisarne ter hranjenja dokumentarnega gradiva,
- na področju nadzora nad zakonitostjo dela organov lokalnih skupnosti oziroma nadzorstvom nad primernostjo in strokovnostjo njihovega dela v zadevah iz državne pristojnosti, ki so prenesene na lokalno skupnost,
- na področju delovnih razmerij ter računovodskih in drugih nalog, pomembnih za delovanje upravne enote,
- na področju pogodbenega urejanja razmerij v zvezi z delom za druge državne organe in lokalne skupnosti.

3. Oddelek za okolje in prostor (promet in zveze):

- na področju urejanja naselij in drugih posegov v prostor oziroma varstva okolja,
- na področju graditve objektov,
- na področju cestnega, komunalnega, vodnega in stanovanjskega gospodarstva ter prometa in zvez,
- na področju premoženjsko-pravnih zadev.

4. Oddelek za gospodarstvo, kmetijstvo, ekonomske odnose in razvoj:

- na področju pospeševanja malega gospodarstva,
- na področju pospeševanja turizma,
- na področju industrije,
- sodelovanja na področju energetike in rudarstva,
- na področju upravnih postopkov denacionalizacije zasebnih gospodarskih podjetij,
- na področju kmetijstva, gozdarstva, prehrane in ostalih dejavnosti, ki so vezane na omejeno zakonodajo,

- na področju upravnih postopkov denacionalizacije kmetijskih zemljišč, gozdov in kmetijskih gospodarstev,
- na področju trgovinske dejavnosti, spremljanja in kontrole cen ter vzdrževanja in nadzora preskrbe;
- na področju opravljanja dejavnosti na regionalnem nivoju, obrambi in statistiki.

V večini upravnih enot sta osnovna dva oddelka enaka. To sta Oddelek za upravne notranje zadeve in Oddelek za občo upravo, druge upravne naloge in skupne zadeve. Drugi oddelki se imenujejo različno in pokrivajo več ali manj področij. Odvisno od potreb in notranje organizacije posamezne upravne enote.

V prilogi A in B sta prikazana organograma oddelkov in referatov po upravnih enotah ter služb, vezanih na načelnika upravne enote.

4.3.3. Sistemizacija delovnih mest

Sistemizacija delovnih mest mora biti oblikovana tako, da:

- je zagotovljena polna zaposlenost delavcev;
- skupno število delovnih mest ustreza obsegu nalog, naravi in načinu opravljanja nalog;
- so delovna mesta določena tako, da omogočajo razporejanje delavcev na delovna mesta;
- je v okviru vsake izobrazbene stopnje in skupine določeno ustrezno število manj zahtevnih (začetnih) delovnih mest;
- sta število in vrsta delovnih mest višjih upravnih delavcev določeni glede na obseg najzahtevnejših in specializiranih nalog in potreb po usklajevanju strokovnega dela na posameznih zaokroženih delih delovnega področja;
- se kot delovna mesta s posebnimi pooblastili in odgovornostmi določijo delovna mesta inšpekcijskega nadzora in drugih upravnih in strokovnih nalog, za katere določa zakon posebna pooblastila in odgovornosti. (26. člen Uredbe)

Pri oblikovanju delovnih mest mora načelnih upravne enote povezovati opis delovnih nalog, vrsto odgovornosti za opravljanje fizikalne in socialne delovne razmere s strokovno usposobljenostjo¹⁷, ki je potrebna za opravljanje delovnih nalog.

Za posamezno delovno mesto se v skladu z nomenklaturo tipičnih delovnih mest določi:

- naziv in opis nalog
- stopnja in smer izobrazbe
- dolžina delovnih izkušenj
- vrednost delovnega mesta¹⁸

Za vodenje in odločanje v upravnem postopku se določi strokovni izpit iz upravnega postopka.

Poleg zgoraj naštetih pa se lahko določijo še drugi posebni pogoji.¹⁹

Za delovno mesto načelnikov upravnih enot je določeno najmanj osem let delovnih izkušenj, pomočnikov načelnikov najmanj sedem let, vodij izpostav v upravni enoti in vodij notranjih organizacijskih enot upravne enote najmanj šest let, svetovalcev načelnika v upravni enoti in

¹⁷ Pod strokovno usposobljenostjo je šteti stopnjo izobrazbe, smer izobrazbe, poklic, delovne izkušnje, dodatna verificirana in funkcionalna znanja, zdravstvene sposobnosti, fizične sposobnosti, psihološke sposobnosti, moralno etične vrline in podobno.

¹⁸ Količnik za določitev osnovne plače in morebitni dodatek delovnega mesta.

¹⁹ Npr. opravljen strokovni izpit, opravljen pravniški državni izpit, znanje tujega jezika, znanje jezika narodne skupnosti, znanje računalništva, vozniški izpit in podobno.

višjih svetovalcev v upravni enoti pa najmanj pet let delovnih izkušenj. V primeru, da ima delavec višjo stopnjo izobrazbe od določene, se določijo tretjino krajše delovne izkušnje.

4.3.4. Koordinacijski sosvet

Splošne upravne enote omogočajo koordinacijo upravnih nalog na ravni izpod centralne ravni, koordinacijo z organi lokalnih skupnosti pa naj bi omogočal poseben posvetovalni organ načelnika upravne enote – sosvet načelnika.

Sosvet načelnika je naš zakon uvedel po švedskem vzoru, kjer člane upravnega odbora okraja izvolijo organi lokalnih skupnosti, guvernerja pa imenuje centralna vlada. Način delovanja našega sosveta ni bil jasno dorečen. Ta vprašanja bi moral urediti poslovnik sosveta, vendar pa s poslovníkom, prav zaradi pomanjkljive zakonske podlage, ni bilo mogoče načelniku naložiti nobenih obveznosti. Sosvet je bil tako bolj ali manj odvisen od dobre volje posameznega načelnika.

V prilogi C so prikazani konkretni primeri sosveta načelnika 53 upravnih enot, katerih raziskava je bila opravljena na podlagi vprašalnika, ki ga je dne 17.12.1998 posredovalo Ministrstvo za notranje zadeve vsem upravnim enotam. Iz priloge je razvidno, da so nekatere upravne enote redno izvajale seje sosveta najmanj enkrat na leto, nekatere celo štirikrat na leto, vmes pa so tudi upravne enote, ki sosveta niso imele ustanovljenega in so sodelovale z lokalnimi skupnostmi samo neposredno, in sicer župan - načelnik. Najpogostejša tema sosveta načelnika je bila skoraj v vseh upravnih enotah problematika okolja in prostora ter prostorski problemi upravnih enot.

Novi Zakon o državni upravi je sosvet načelnika preimenoval v koordinacijski sosvet, katerega cilj je povečati koordinacijo, učinkovitost in kakovost dela za državljane. Namreč na lokalni ravni se večkrat kaže potreba po določenem sodelovanju med organi lokalne samouprave in upravno enoto ter po koordinaciji njihovih nalog. Temu namenu služi koordinacijski sosvet, ki obravnava vsa vprašanja v zvezi z organizacijo, učinkovitostjo in kakovostjo dela državne uprave na območju upravne enote z namenom zagotoviti čim bolj usklajeno delovanje javne uprave na tem območju in usklajeno reševanje organizacijskih, prostorskih, materialnih vprašanj, vprašanj splošnega poslovanja (poslovanja s strankami,

poslovanja z dokumentarnim gradivom itd.) in drugih podobnih vprašanj. Načelnik upravne enote je koordinator sosveta in skupne predloge in vprašanja posreduje ministrstvu, pristojnemu za upravo, in ministrstvom, na katerih delovno področje se predlogi in vprašanja nanašajo.

Sodelovanje poteka med načelnikom upravne enote, župani oziroma direktorji občinskih uprav (tajniki občin) ali od župana oziroma direktorja občinske uprave (tajnika občine) pooblašteni predstavniki občinske uprave in vodje dislociranih enot ministrstev, organov v njihovi sestavi ter oseb javnega prava, katerih ustanovitelj je država, in ki pretežno opravljajo upravne naloge.

4.4. MATERIALNI POGOJI IN SREDSTVA ZA DELO UPRAVNIH ENOT

Upravne enote opravljajo delo v prostorih in s sredstvi, ki so jih kot družbeno premoženje do 1.1.1995 opravljali občinski upravni organi za opravljanje upravnih nalog, ki so jih z navedenim dnem prevzele upravne enote. Ti prostori in sredstva ostanejo v lasti občin, le-te pa so jih dolžne prepustiti v uporabo upravnim enotam. Za uporabo teh prostorov in sredstev je vlada zagotavljala povračilo sorazmernega dela stroškov za vzdrževanje in obratovanje.

Kljub navedenemu, so se v praksi pojavljale težave, saj so občine zahtevale plačevanje najemnine²⁰ in so v nekaterih primerih celo ovirale delo upravnih enot²¹, nekatere upravne enote začele delovati v starih in neustreznih prostorih, ki bi jih bilo potrebno obnoviti in zamenjati opremo. Računalniška opremljenost je bila neenakomerna po upravnih enotah, ponekod popolnoma neustrezna in iztrošena, nerazčiščene so bile relacije glede vzdrževanja, kopije programske opreme so bile ponekod celo nelegalne.

Upravne enote so s prevzemom nalog prevzele tudi sorazmerni del delavcev bivših občinskih organov, problem, ki se je pojavljal pri delu v upravnih enotah pa je bil, da veliko delavcev ni imelo ustrezne izobrazbe za delovno mesto, ki so ga zasedali.

²⁰ tako kot so jo plačevali drugi državni organi: geodetske izpostave, inšpekcijske službe, izpostave Ministrstva za obrambo

²¹ npr. Maribor, Kranj, Grosuplje

Tovrstnih težav v upravnih enotah ni več zaslediti, ali pa zelo malo, kajti od njihovega nastanka naprej se sprejemajo in implementirajo predpisi, ki urejajo finančno poslovanje in sredstva, ki jih upravne enote potrebujejo za nemoteno delovanje. V nadaljevanju bomo nekatere pomembnejše podrobneje obravnavali.

4.4.1. Finančno poslovanje upravnih enot

Finančno poslovanje upravnih enot ureja Navodilo o finančnem poslovanju upravnih enot ter uprav, uradov in inšpektoratov, ki so upravni organi v sestavi ministrstev in imajo svoje enote na lokalnih ravneh²².

Na Ministrstvu za finance se o finančnem poslovanju upravnih enot vodijo ločene evidence po upravnih enotah kot proračunskih uporabnikih.

Odredbodajalec je načelnik upravne enote²³, ki je odgovoren za zakonitost, upravičenost in namembnost porabe proračunskih sredstev ter za vodenje evidenc in poročil. Letno morajo načelniki upravnih enot sestaviti letne plane potrebnih sredstev. Evidence in obračuni so izkazani v poslovnih knjigah Ministrstva za finance.

Sredstva iz posameznega računa upravne enote se uporabljajo za pokrivanje naslednjih izdatkov, po predloženih računih in skladno z razdelilnikom, ki ga je za upravne enote pripravilo ministrstvo, pristojno za upravo:

- električne energije,
- ogrevanja,
- PTT storitev, transportnih uslug,
- komunalnih storitev,
- stroškov plačilnega prometa,
- pisarniškega materiala,
- potrošnega materiala (čistila in podobno),
- kotizacij za sprotno izobraževanje zaposlenih,

²² Uradni list RS, št. 33/96

²³ ali od njega pooblaščen oseba

- nabave strokovnih časopisov in strokovne literature,
- dnevnic, nočnin in potnih stroškov za službena potovanja,
- neproizvodnih storitev (tudi obratovalnih stroškov najemodajalcem),
- popravilo inventarja in sprotne vzdrževanja poslovnih prostorov,
- reprezentance,
- goriva za prevozna sredstva,
- in za pokrivanje dejanskih stroškov v upravnih postopkih denacionalizacije.

Sredstva za kritje stroškov tiskanja in distribucije vrednotnic ter nakupa obrazcev, tiskovin in registrskih tablic, so planirana v proračunu RS na postavki Ministrstva za finance.

V računovodstvih upravnih enot se evidentirajo stroški v zvezi z upravnimi postopki, ki so nastali v upravni enoti in izstavijo naročniku (fizični ali pravni osebi) skupen račun za opravljeno storitev. Naročnik plača opravljeno storitev plača upravni enoti negotovinsko, na prehodni račun upravne enote ali v gotovini.

Za najemnine, investicije v prostore, avtomobile in opremo se zagotavljajo sredstva pri Servisu skupnih služb vlade. Načelniki upravnih enot morajo zagotoviti podatke za vključitev tovrstnih odhodkov v plan Servisa skupnih služb.

Center Vlade RS za informatiko na osnovi podatkov, ki jih posredujejo načelniki upravnih enot, zagotavljajo sredstva za investicije v informatizacijo, vključno z vzdrževanjem strojne in programske opreme.

Plače zaposlenih v upravnih enotah, osebni prejemki, pogodbeno delo in avtorski honorarji, pogodbe o izobraževanju in podobno se plačujejo neposredno iz računa Ministrstva za finance. Vse spremembe v upravnih enoti glede števila zaposlenih in višine koeficientov, razen višine koeficienta za minulo delo, morajo biti predhodno potrjene na Komisiji Vlade RS za kadrovske in administrativne zadeve.

4.4.2. Informatizacija upravnih enot

Upravne enote so se na področju informatike srečevale z mnogimi, že zgoraj navedenimi težavami, zato je Vlada RS, z namenom, da zagotovi skupen razvoj, vzdrževanje, dopolnjevanje, nadgrajevanje in povezljivost informacijskih rešitev, s tem pa tudi racionalno porabo proračunskih sredstev izdala Uredbo o postopkih zagotavljanja enotnih tehnoloških rešitev v organih državne uprave, ki jih morajo državni upravni organi, torej tudi upravne enote, upoštevati pri načrtovanju, pridobivanju, izpostavljanju in delovanju informacijskih rešitev. Komisija Vlade RS za informatiko za področje javne uprave in Strokovna skupina vlade za informacijsko-telekomunikacijsko tehnologijo pa skrbita za uresničevanje te uredbe.

Informatizacija upravnih enot je le eden delček procesa reforme javne uprave. Temeljni cilji informatizacije upravnih enot so:

- prenova poslovanja
- izboljšanje kakovosti storitev
- računalniško vodenje projektov
- uvajanje elektronskih aktov
- integracija rešitev
- kontinuiteta v poslovanju
- rešitve za daljše obdobje

V upravni enoti je pretežni del poslovanja osredotočen na izvajanje bolj ali manj formaliziranih postopkov, ki se izvajajo kot po »tekočem traku«. (Vintar, 1997: 353) Na podlagi tega dejstva, se je pokazala potreba po prenovi poslovanja upravnih enot. S tem bi zagotovili dostopnejše upravne storitve strankam, predvsem pa bi poenotili postopke na vseh področjih dela upravnih enot. (Povzeto po Štriker, 2002:18)

V okviru Univerze v Ljubljani, Visoke upravne šole je potekala raziskava v kateri so prikazani konkretni podatki o stanju informatizacije upravnih enot in jih bomo v nadaljevanju predstavili (Vintar in ostali, 2002:426-428)

Večina zaposlenih v upravnih enotah (83 %) ima osebni računalnik s standardno programsko opremo, od tega jih ima 96 % svoje e-naslov in 95 % dostop do interneta. Skoraj vse upravne enote imajo računalnike povezane v lokalno računalniško mrežo (97,5 %), ki je priključena na državni intranet. Uporaba e-pošte je postala »nujno zlo« pri vsakodnevem delu uslužbencev. Pogosta je tudi uporaba interneta in intraneta. Ta omogoča varno izmenjavo podatkov in skupno rabo različnih informacijskih rešitev in baz podatkov. Glavne

pomanjkljivosti vseh teh sistemov in baz podatkov je njihova nepovezanost, ki povzroča podvajanje dela in nekonsistentnost baz podatkov. Podobno velja tudi za dokumentacijski sistem SPIS, katerega uporaba je večinoma omejena le na sprejemne pisarne oz. vložišča. Z razširitvijo njegove uporabe na vse zaposlene v posamezni upravni enoti, bi lahko izničili podvajanje dela na področju pisarniškega poslovanja in občutno zmanjšali porabljeno količino papirja.

Na področju poslovanja s strankami raziskave kažejo, da se prisotnost upravnih enot na internetu veča iz leta v leto. Od 58 upravnih enot, jih ima danes že 71 % svoja spletišča. Ta se med seboj razlikujejo po obliki, vsebinsko pa so si zelo podobna. Skoraj vse upravne enote imajo objavljene osnovne informacije, kot so naslovi, telefonske številke, uradne ure. V večini primerov predstavljajo tudi svojo organiziranost in opisujejo pristojnosti ter naloge. Mnogo manj jih objavlja opise upravnih postopkov in obrazce za vloge (okoli 40 % opisuje vsaj enega).

Komuniciranje državljanov z upravno enoto po e-pošti je praktično mogoče z vsako upravno enoto, ki ima svoje spletišče. Občani lahko pošljejo sporočila načelnikom, vodjem oddelkov, pogosto pa tudi drugim zaposlenim. Mnogo upravnih enot ima tudi centralni spletni naslov. Rezultati raziskave so pokazali, da se občani vse pogosteje odločajo za tak način komuniciranja, vendar vsaj v tretjini primerov, na vprašanja ne dobijo odgovorov.

4.4.3. Javni uslužbenci

Na splošno velja, da je upravljanje v družbenih zadevah visoko zahtevna strokovna dejavnost, ki zahteva usposobljene ljudi. Za uspešno opravljanje ne zadostuje več samo strokovnost, ampak vedno bolj stopa v ospredje tudi ustvarjalnost in etika moderne uprave.

Samo uprava, ki ima takšne ljudi, je sposobna odgovarjati na izzive moderne družbe in je lahko eden od pomembnih nosilcev družbenega razvoja.

Vlada RS je v začetku leta 2001 sprejela Kodeks ravnanja javnih uslužbencev, katerega namen je opredeliti načela opravljanja javnih nalog, po katerih se morajo ravnati javni uslužbenci in pripomoček pri uresničevanju teh načel, hkrati pa je namenjen tudi seznanitvi javnosti z ravnanjem, ki ga ima pravico pričakovati od javnih uslužbencev. V Zakonu o javnih

uslužbencih²⁴ so od 7. do 15. člena navedena skupna načela sistema javnih uslužbencev, ki so deloma povzeta iz Kodeksa ravnanja javnih uslužbencev, deloma pa so dodana nova, in sicer:

- načelo enakopravne dostopnosti
- načelo zakonitosti
- načelo strokovnosti
- načelo častnega ravnanja
- omejitve in dolžnosti v zvezi s sprejemanjem daril
- načelo zaupnosti
- načelo odgovornosti za rezultate
- načelo dobrega gospodarjenja
- in načelo varovanja poklicnih interesov.

Novi Zakon o javnih uslužbencih generalne direktorje in generalne sekretarje v ministrstvih, predstojnike organov v sestavi, predstojnike vladnih služb in načelnike upravne enote uvršča v sam vrh uradniške strukture- to so profesionalni upravni menedžerji. Za te položaje bo velja poseben način izbire, v kateri bo imel pomembno vlogo uradniški svet.

S švicarsko-slovenskim projektom - Modernizacija javne uprave v Sloveniji v okviru Ministrstva za notranje zadeve je bila s 1.1.1997 ustanovljena Upravna akademija, ki je skrbi za usposabljanje in izpopolnjevanje kadrov za opravljanje upravnih nalog in izvedbo strokovnih izpitov in preizkusov znanja. Njene pristojnosti so stalno, sistematično in enotna usposabljanje zaposlenih v upravi, evalvacija obstoječih in razvoj novih programov usposabljanja in izpopolnjevanj, izvajanje strokovnih izpitov in preizkusov znanja ter tečajev tujih jezikov. Med srednjeročne cilje Upravne akademije sodi tudi postopna uvedba principov »novega javnega menedžmenta«.

²⁴ Objavljen je bil 28.6.2002 v Ur.l.RS, št. 56/02. Uporabljati se začne eno leto po objavi v Uradnem listu RS, torej 28.6.2003.

4.5. UPRAVNA STATISTIKA

Statistiko upravnih enot (upravno statistiko) vodi vse od ustanovitve upravnih enot (1.1.1995) dalje Ministrstvo za notranje zadeve RS. Od samega začetka pa do leta 1997 jo je vodila Uprava za sistem in delovanje državne uprave, ki je z ustanovitvijo Urada za organizacijo in razvoj uprave, prenehala delovati, njeno delo pa nadaljuje v okviru Urada za organizacijo in razvoj uprave Sektor za organizacijo in delovanje uprave. V nadaljevanju bodo predstavljeni in analizirani nekateri podatki upravne statistike za vse upravne enote.

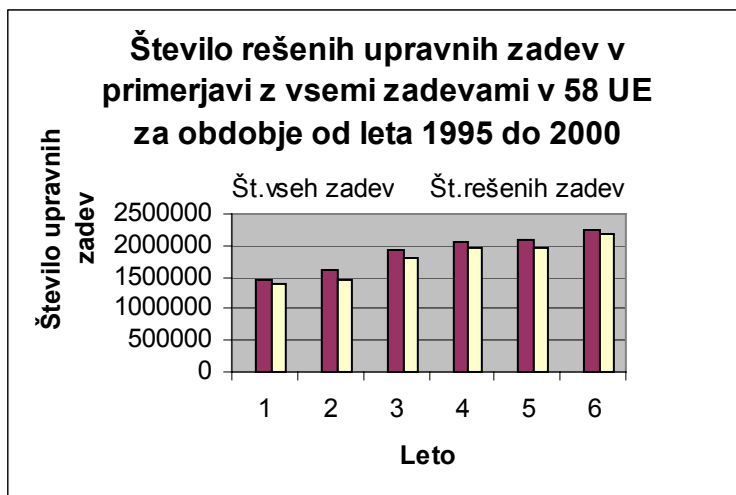
Tabela 1: Pregled nekaterih skupnih podatkov iz zbirnikov poročil po letih

LETO	Število nerešenih zadev, prenesenih iz preteklega leta	Skupno število vseh zadev v poročevalnem obdobju	Skupno število zadev rešenih v poročevalnem obdobju	Skupno število zadev nerešenih v poročevalnem obdobju	Odstotek nerešenih zadev glede na število vseh zadev v poročevalnem obdobju
1995	70.949	1.465.462	1.385.322	80.140	5,5 %
1996	80.140 ali 114.003	1.608.748	1.446.564	162.184	10,1 %
1997	162.184 ali 62.710	1.928.772	1.802.613	126.109	6,5 %
1998	126.109 ali 16.412	2.050.841	1.946.396	104.445	5,1 %
1999	104.445 ali 91.960	2.074.086	1.977.007	97.079	4,7 %
2000	97.079 ali 98.314	2.258.346	2.170.957	87.389	3,9 %

(Vir: Arhiv MNZ RS, 2001)

Iz gornje tabele je razvidno, da se je v času od leta 1995 do konca 2000 število upravnih zadev povečalo za 792.664 oziroma približno za 54,1 %. V tem pogledu je naraslo tudi število rešenih zadev za 56,7 %, to je za 785.635. Hkrati se je število nerešenih zadev od leta 1996 zmanjšalo za približno 46,1 %, kar pomeni za 74.795 zadev in se postopoma vrača na raven iz leta 1995, vendar na povsem drugačnih izhodiščih (pri 2.258.346 zadevah).

Graf 1: Število rešenih upravnih zadev v primerjavi z vsemi zadevami v vseh upravnih enotah za obdobje od leta 1995 do 2000

Na podlagi gornje tabele in grafa je mogoče še vedno zaključiti, da naraščajo števila vseh zadev in skupno število zadev rešenih v poročevalnem obdobju od leta 1994 dalje. Slednje pa ne velja za podatke o številu nerešenih zadev na začetku poročevalnega obdobja in za skupno število nerešenih zadev na koncu poročevalnega obdobja. Ta števila kažejo na začetek padanja zaostankov v letu 1997.

4.5.1. Upravne zadeve po delovnih področjih

Praviloma so se na posameznih delovnih področjih v letu 2000 zmanjšali zaostanki, oziroma je bilo na koncu leta število nerešenih zadev manjše od števila, ki je bilo preneseno iz leta 1999. Izjema je le delovno področje Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, ki beleži porast zaostankov (v letu 2000, dvom je glede leta 1999 – zaradi različnih podatkov) ob zmanjšanju rešenih zadev za 1.829 in povečanju števila vseh zadev za 1.717. Pomembno je, da so zaostanki na področju kmetijstva, gozdarstva in prehrane v preteklem letu zmanjšali za 30 % ob hkratnem povečanju pripada (za 5.219) in s tem učinkovitosti, saj se je število rešenih zadev povečalo za 11.181 oziroma za 30 % glede na leto 1999.

Tabela 2: Upravne zadeve področja - notranje zadeve za obdobje od leta 1995 do 2000

LETO	Število nerešenih zadev, prenesenih iz	Skupno število vseh zadev v poročevalnem obdobju	Skupno število zadev rešenih v poročevalnem obdobju	Skupno število zadev nerešenih v poročevalnem obdobju	Odstotek nerešenih zadev glede na število

	preteklega leta				vseh zadev v poročevalnem obdobju	
1995	9.025		1.246.037	1.232.729	13.308	1,0 %
1996	13.308 ali 14.645		1.262.788	1.247.604	15.184	1,2 %
1997	15.184 ali 15.398		1.582.838	1.563.248	19.590	1,2 %
1998	19.590 ali 22.575		1.765.051	1.743.740	21.311	1,2 %
1999	21.311 ali 20.033		1.804.642	1.781.528	23.114	1,3 %
2000	23.114 ali 22.847		2.004.607	1.985.357	19.250	1,0 %

(Vir: Arhiv MNZ RS, 2001)

Tabela 3: Upravne zadeve področja - delo, družina in socialne zadeve za obdobje od leta 1995 do 2000

LETO	Število nerešenih zadev, prenesenih iz preteklega leta		Skupno število vseh zadev v poročevalnem obdobju	Skupno število zadev rešenih v poročevalnem obdobju	Skupno število zadev nerešenih v poročevalnem obdobju	Odstotek nerešenih zadev glede na število vseh zadev v poročevalnem obdobju
1995	304		20.739	20.381	358	1,7 %
1996	358 ali 20.470		141.493	68.295	73.198	51,7 %
1997	73.198 ali 67.360		125.640	93.773	31.867	25,4 %
1998	31.867 ali 28.879		80.795	63.400	17.395	21,5 %
1999	17.395 ali 11.725		65.478	51.985	13.493	20,6 %
2000	13.493 ali 14.914		67.195	50.156	17.039	25,4 %

(Vir: Arhiv MNZ RS, 2001)

Tabela 4: Upravne zadeve področja – okolje in prostor za obdobje od leta 1995 do 2000

LETO	Število nerešenih zadev, prenesenih iz preteklega leta		Skupno število vseh zadev v poročevalnem obdobju	Skupno število zadev rešenih v poročevalnem obdobju	Skupno število zadev nerešenih v poročevalnem obdobju	Odstotek nerešenih zadev glede na število vseh zadev v
------	--	--	--	---	---	--

					poročevalnem obdobju	
1995	36.248		115.143	73.580	41.563	36,1 %
1996	41.563 49.161	ali	122.630	76.316	46.314	37,8 %
1997	46.314 52.464	ali	127.067	77.792	49.275	38,8 %
1998	49.275 39.755	ali	108.558	70.909	37.649	34,7 %
1999	37.649 33.857	ali	102.077	69.019	33.058	32,4 %
2000	33.058 33.506	ali	93.916	62.211	31.705	33,8 %

(Vir: Arhiv MNZ RS, 2001)

Tabela 5: Upravne zadeve področja – kmetijstvo, gozdarstvo in prehrana okolje in prostor za obdobje od leta 1995 do 2000

LETO	Število nerešenih zadev, prenesenih iz preteklega leta		Skupno število vseh zadev v poročevalnem obdobju	Skupno število zadev rešenih v poročevalnem obdobju	Skupno število zadev nerešenih v poročevalnem obdobju	Odstotek nerešenih zadev glede na število vseh zadev v poročevalnem obdobju
1995	15.443		29.415	13.378	16.037	54,5 %
1996	16.037 17.848	ali	33.601	15.662	17.939	53,4 %
1997	17.939 19.031	ali	43.919	26.667	17.252	39,3 %
1998	17.252 15.771	ali	47.994	30.023	17.971	37,4 %
1999	17.971 16.821	ali	58.694	37.205	21.489	36,6 %
2000	21.489 22.108	ali	63.913	48.386	15.527	24,3 %

(Vir: Arhiv MNZ RS, 2001)

Tabela 6: Upravne zadeve področja – gospodarstvo za obdobje od leta 1995 do 2000

LETO	Število nerešenih zadev, prenesenih iz preteklega leta		Skupno število vseh zadev v poročevalnem obdobju	Skupno število zadev rešenih v poročevalnem obdobju	Skupno število zadev nerešenih v poročevalnem obdobju	Odstotek nerešenih zadev glede na število vseh zadev v poročevalnem obdobju
1995	8.111		41.221	34.127	7.094	17,2 %
1996	7.094 7.432	ali	33.019	27.168	5.851	17,7 %

1997	5.851 6.063	ali	35.840	29.094	6.746	18,8 %
1998	6.746 6.390	ali	33.970	27.081	6.889	20,3 %
1999	6.889 6.672	ali	30.427	26.624	3.803	12,5 %
2000	3.803 4.000	ali	20.730	17.537	3.193	15,4 %

(Vir: Arhiv MNZ RS, 2001)

Pregled števil petih delovnih področij daje podatke zlasti o določenih trendnih gibanjih, ki so običajno prekinjena z impulzi, kot posledica uveljavitve posamičnih področnih zakonov ali celega sklopa zakonodaje.

Na delovnem področju notranjih zadev so se po nekaj letni rasti (od 1995 do 1999) začeli zaostanki v letu 2000 zmanjševati. Za to časovno obdobje je značilna rast pripada in rešenih zadev. V zadnjem letu se je obremenitev povečala za 200.000 zadev, in tudi učinkovitost za približno enako število rešenih upravnih stvari.

Značilnost spremljanja najbolj številčno zastopanih delovnih področij ministrstev na lokalni ravni v obdobju šestih let je zlasti zmanjševanje pripada na področju okolja in prostora; dela, družine in socialnih zadev ter gospodarstva. Na zadnjih dveh področjih so se zadeve količinsko celo prepolovile. Ravno nasprotni učinek beležijo notranje zadeve in kmetijstvo, gozdarstvo in prehrana v enkratnem povečanju števila postopkov.

Utemeljevanje celotnega pripada upravnih zadev na lokalni ravni sproža vprašanje vzrokov, ki so v precejšnji meri dajo pojasniti na določenih področjih z uvajanjem lokalne samouprave in njihovega prevzemanja lokalnih zadev. Drugi možen razlog bi lahko bil v postopnem umirjanju prehodnega obdobja in razrešitvi nekaterih spornih nejasnosti.

Navedene zaključke dodatno (ne izključno) pojasnjuje predvsem gibanje zadev in rešenih zadev na klasičnem področju notranjih zadev, ki je samo prispevalo v letu 2000 v celotno število upravnih postopkov 2.004.607 zadev oziroma 88,76 % od 2.258.346, kar pa ni značilnost le tega leta, ampak vseh izkazanih obdobjih. V času od 1995 do 1999 je odpadlo na preostala delovna področja 219.000, 346.000, 346.000, 285.000, 270.000 zadev in v letu 2000 254.000 zadev ali 11,24 %. Notranje zadeve beležijo ves čas povečanje obremenitve, v

nekaterih obdobjih tudi 200.000 do 300.000 zadev, s čimer najbolj prispevajo k rasti števila vseh zadev v upravnih enotah. Ministrstvo za notranje zadeve očitno ni obremenjevalo lokalnih skupnosti s svojimi zadevami, kot tudi ni prispevalo k umirjanju učinkov zakonodaje prehodnega obdobja, ampak ravno nasprotno, nova zakonodaja tu deluje še vedno pospešeno na ravni upravnih enot.

4.5.2. Pritožbe in izvršbe

Tabela 7: Pritožbe

LETO	Pritožba zavržena	Odločba prve stopnje nadomeščena	Skupno število pritožb v poročevalnem obdobju
1995	332	418	750
1996	467	384	851
1997	282	772	1054
1998	302	307	609
1999	206	271	477
2000	203	262	465

(Vir: Arhiv MNZ RS, 2001)

Na področju pritožb, ki jih v skladu z ZUP-om rešujejo organi, ki so odločbo izdali na I.stopnji, je opaziti postopno padanje v vseh primerih od leta 1997 dalje. Brez dodatnih podatkov o prejetih pritožbah na II. stopnji je natančnejše sklepanje o gibanju vprašljivo. Očitno je, da se organi prve stopnje čedalje bolj poredko poslužujejo teh določb ZUP-a ter zadevo v celoti prepuščajo drugostopenjskim organom. Vprašanje pa je, ali je takšna odločitev vedno utemeljena in smotrna.

Tabela 8: Izvršbe

LETO	Skupno število izvršenih zadev v poročevalnem obdobju	Sprejeti sklepi o dovolitvi izvršbe	Izvršbe prisilitvijo s
1995	11.761	6.540	1.664
1996	20.846	5.890	1.504
1997	22.223	6.881	2.149
1998	16.098	5.558	2.181

1999	10.468	5.276	3.348
2000	7.732	3.485	2.169

(Vir: Arhiv MNZ RS, 2001)

Odločba, izdana v upravnem postopku, se izvrši, ko postane izvršljiva. Odločba prve stopnje pa postane izvršljiva:

1. ko se vroči stranki, če pritožba ni dovoljena;
2. ko preteče rok za pritožbo, če pritožba ni bila vložena
3. ko se vroči stranki, če pritožba ne zadrži izvršitve
4. ko se stranki vroči odločba, s katero se pritožba zavrže ali zavrne. (1. člen ZUP)

Iz preglednice je razvidno, da se je v letu 2000 nadaljevalo gibanje zmanjševanja števila izvršenih zadev in število sprejetih sklepov o dovolitvi izvršbe. Število prisilno izvršenih pa je v tem letu padlo za približno tretjino in se je s tem vrnilo na raven iz leta 1998, kar načeloma pomeni pozitiven trend, saj za izvršitev ni potrebna intervencija s prisilo.

Upravne enote so bile in bodo ostale v zelo tesni povezavi in odvisnosti od števila prebivalcev, ki živijo na njihovem območju. Ta zaključek izhaja iz števila upravnih zadev v preteklem letu v višini 2.258.346, od katerih odpade na delovno področje notranjih zadev kar 2.004.607. Ostala delovna področja so prispevala k celotnemu številu le 253.739 zadev, ki pa so enako posredno vezana na število prebivalcev, če že niso neposredno.

Na podlagi zapsanega lahko zaključimo, da so upravne enote, kljub povečanju števila upravnih zadev v celoti, postopoma uspešne pri zmanjševanju števila zaostankov.

5. RAZMERJE MED UPRAVNIMI ENOTAMI IN MINISTRSTVI

5.1. RAZMERJA MED RESRONIMI MINISTRSTVI IN UPRAVNIMI ENOTAMI

Upravne enote so v svojem delovanju popolnoma podrejene ministrstvu. Razen nalog organizacije in delovanja upravnih enot, opravljajo upravne enote ostale naloge z delovnih področij posameznih ministrstev, pod njihovim strokovnim vodstvom.

Ministrstvo, vsako na svojem delovnem področju:

- dajejo upravnim enotam usmeritve, strokovne napotke in drugo strokovno pomoč za izvrševanje nalog iz svoje pristojnosti,
- dajejo upravnim enotam obvezna navodila za izvrševanje nalog iz svojih upravnih področij,
- spremljajo organizacijo dela v upravnih enotah oziroma v ustrezni notranji organizacijski enoti, usposobljenost uslužbencev za opravljanje nalog in učinkovitost dela pri reševanju upravnih stvari,
- nadzorujejo izvrševanje upravnih nalog v upravnih enotah,
- lahko naložijo upravnim enotam, da v mejah svojih pristojnosti opravi določene naloge ali sprejme določene ukrepe ter o tem poroča. (49. člen ZDU)

Načelnik upravne enote mora redno poročati ministrstvu, pristojnemu za posamezno delovno področje o izvrševanju nalog upravne enote. (50. člen ZDU). V primeru, da ministrstvo, pristojno za določeno upravno področje, ugotovi, da upravna enota ne izvršuje nalog iz pristojnosti ministrstva oziroma jih ne izvršuje pravilno ali pravočasno, mora na to opozoriti načelnika upravne enote in mu naložiti, da zagotovi izvrševanje teh nalog oziroma da odpravi ugotovljene nepravilnosti v roku, ki mu ga določi. (51. člen ZDU) Ministrstvo mora neposredno opraviti posamezno nalog iz pristojnosti upravne enote, če bi zaradi tega utegnile nastati škodljive posledice za življenje ali zdravje ljudi, za naravo oziroma življenjsko okolje ali premoženje.

5.2. RAZMERJA MED MINISTRSTVOM, PRISTOJNIM ZA UPRAVO IN UPRAVNIMI ENOTAMI

Zakon o državni upravi je v 53. členu natančno uredil tudi razmerja med ministrstvom, pristojnim za upravo in upravnimi enotami, in sicer ministrstvo, pristojno za upravo:

- nadzoruje organizacijo dela in učinkovitost upravne enote v celoti,
- spremlja usposobljenost delavcev na delovnih mestih, na katerih se ne opravljajo upravne naloge iz delovnih področij drugih ministrstev,
- daje upravni enoti usmeritve in navodila za izboljšanje organizacije, učinkovitosti in kakovosti dela,
- predlaga vladi izdajo soglasja k notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v upravni enoti,
- usklajuje reševanje kadrovskih, finančnih, prostorskih, materialnih in drugih podobnih vprašanj v zvezi z delom upravnih enot.

Upravne enote so torej glede vprašanj organizacije in delovanja upravnih enot, kot dela sistema državne uprave, vezane na ministrstvo za notranje zadeve, kot ministrstvo, pristojno za upravo.

Načelnik upravne enote mora ministru, pristojnemu za upravo redno poročati o celotnem delovanju pravne enote (50.člen ZDU) in mu je za svoje delo in delo upravne enote odgovarja. V primeru, da minister, pristojen za upravo soglašja z usmeritvami in obveznimi navodili resornih ministrstev z vidika organizacijskih, kadrovskih in finančnih posledic za upravne enote, so ta za upravne enote zavezujoča. Ministrstvo pristojno za upravo pa nenazadnje tudi odloča v sporih o pristojnostmi med upravnimi enotami.

6. ODPRAVA ADMINISTRATIVNIH OVIR IN UVAJANJE KAKOVOSTI V UPRAVNE ENOTE

6.1. ODPRAVA ADMINISTRATIVNIH OVIR

Sodobna država se poskuša, v nasprotju z klasično državo vse bolj samoomejevati v pooblastilih in pristojnostih, s katerimi posega v življenja svojih državljanov. Ni več sama sebi namen in se ne počuti in ne deluje v duhu monopolnega položaja, kar se odraža tudi pri merjenju lastne učinkovitosti, kjer se ocenjuje na podlagi meril, ki veljajo v gospodarskem svetu. Države v razvoju so razvile standarde oziroma načela javne uprave v razmerju do strank. Eno od teh načel je tudi načelo odprtosti delovanja javne uprave, znotraj katerega ločimo pet različnih ravni, ki se med seboj razlikujejo glede na intenzivnost njihove komunikacije, in sicer:

- obveščanje uporabnikov,
- posvetovanje z uporabniki
- partnerstvo med upravo in uporabniki
- prenos pristojnosti za odločanje na uporabnike
- nadzor uporabnikov nad delom uprave.

Da bi Slovenija lahko sledila trendu sodobnih držav, mora imeti izoblikovan tak normativni okvir, ki bo zagotavljal enostavno reševanje birokratskih ovir ter poenostavitev administrativnih postopkov. Odtod se je porodila tudi ideja o »antibirokratskem programu« oziroma odpravi administrativnih ovir, ki je sestavni del reforme javne uprave.

Spomladi leta 2001 je bila ustanovljena posebna vladna komisija (Komisija Vlade RS za odpravo administrativnih ovir), katere temeljne naloge so usmerjene predvsem v poenostavitev postopkov ter sprememba organizacije dela. Ker je sodelovanje javnih uslužbencev in državljanov pri izgradnji sodobne uprave zelo pomembno, je Komisija januarja 2002 pričela s projektom »Predlogi z razlogi«. Izvedla je tri akcije, pri čemer je z akcijo »Izbiranja uslužbenca meseca« pozvala za sodelovanje uslužbenca, zaposlene v državni upravi. Akciji »Izbiranje najbolj prijaznega uslužbenca meseca« in Zbiranju predlogov državljanov« pa sta namenjeni državljanom. (glej Črešnar-Pergar, 2002:5-7)

S pomočjo teh projektov so poskušali odkriti, kakšen imajo državljani odnos do države ter kje vidijo njene slabosti in pomanjkljivosti. Rezultati projekta so temelj iskanja novih, boljših rešitev in pomemben vir informacij za nadaljnje spremembe in reformo javne uprave.

6.2. UVAJANJE KAKOVOSTI V UPRAVNE ENOTE

Kakovost je pojem, ki ga povezujemo z zasebnim sektorjem in marsikdo bi pomislil, da je nemogoče razmišljati o kakovosti v upravi. Res je, da se uprava v marsičem razlikuje od zasebnega sektorja, pa vendarle imata oba temeljni skupni cilj, to je zadovoljna stranka.

Kakovost v javni upravi se formalno zagotavlja predvsem s pridobivanjem standarda poslovanja ISO in uvajanja modelov poslovne odličnosti, katerega temeljni cilj je povečati zadovoljstvo strank in zaposlenih, izboljšanje uspešnosti in učinkovitosti, obvladovanje stroškov, izboljšanje preglednosti delovanja, dvig ugleda in prepoznavnosti.

V letu 1999 je bil na Ministrstvu za notranje zadeve, Uradu za organizacijo in razvoj uprave, ustanovljen Odbor za kakovost, ki je od vsega svojega začetka zelo intenzivno delal na področju uvajanja kakovosti v državno upravo. Pojavljali so se razni pomisleki, tudi v javni upravi, o smotnosti uvajanja standardov kakovosti v delo javne uprave. Vendar je kakovost v javni upravi zelo kompleksen pojav, ki je povezan tudi dobrimi odločitvami, obvladovanjem stroškov in obravnava javni sektor tako kot podjetje. Skoraj vsaka upravna enota je pri svojem delu že uveljavljala elemente kakovosti. Zato certifikacija pomeni le odpravo razkoraka med zahtevami standarda in prakso, ki je od upravne enote do upravne enote različna.

Z namenom doseči te cilje so bile sprejete tudi naslednje uredbe:

-Uredba o načinu poslovanja organov javne uprave s strankami, katere cilj je doseči večjo usmerjenost uporabe k strankam, s pomočjo razširjenih standardov poslovanja, ki pa so jih nekatere upravne enote razvile še pred sprejemom te uredbe.

-Uredba o poslovnem času, uradnih urah in delovnem času v organih državne uprave, ki jasno določa poslovni čas ter uradne ure za stranke, hkrati pa pooblašča načelnika upravne enote, da na teritoriju upravnih enot enotno uredi časovno poslovanje organov državne uprave ter

-Uredba o načinu zagotavljanju dejstev, da višji upravni delavec ali upravni delavec po delovnih in strokovnih kvalitetah ni več primeren za opravljanje dela, s katero se bo v okviru državne uprave zagotovil kadrovsko dovršen aparat. (Povzeto po Bohinc, 2001:10-11).

7. ZAKLJUČEK

Reforma na področju javne uprave je še vedno v polnem teku, vendar rezultati so že sedaj relativno dobri. Postavili smo sodoben upravni sistem, ki omogoča večjo fleksibilnost javne uprave in sprejeli skoraj vse glavne zakone, s katerimi smo zamujali in ki so bili vedno znova očitek na račun zaostajanja pri reformi javne uprave v rednih poročilih Evropske komisije o napredku. Na podlagi teh zakonov je bilo sprejetih že vrsto podzakonskih predpisov, ki natančneje določajo razmerja med posameznimi organi državne uprave in določajo standard storitev, ki ga lahko vsak državljan pričakuje od javnih uslužbencev.

Upravne enote so nastale kot posledica teritorialne reforme upravnega sistema v začetku leta 1995 in od občin prevzele državne upravne naloge, s tem pa tudi potreben del opreme, prostorov in kadrov. Od začetku njihovega delovanja pa do danes so upravne enote vidno napredovale, težave, s katerimi so se spopadale od začetka, pa jih skorajda ni več zaslediti. Sprejeti in implementirani predpisi, ki urejajo njihovo organiziranost, pristojnosti, kadre in nenazadnje materialne pogoje za njihovo delo, so povečali učinkovitost upravnih enot.

Ali je učinkovitost v upravi sploh izmerljiva in če je, kako jo izmeriti? To je bilo vprašanje, na podlagi katerega sem postavila naslednjo hipotezo *»Na podlagi podatkov upravne statistike o rešenih upravnih zadevah je mogoče natančno ugotoviti učinkovitost dela upravnih enot in učinkovitost posameznih področij«, ki pa se ni potrdila.* Na podlagi analize podatkov (število rešenih upravnih zadev) za obdobje od leta 1995 do 2000 in je bilo mogoče ugotoviti, da postopno narašča število tako vseh zadev kot tudi skupno število rešenih zadev v posameznem poročevalnem obdobju. Tako bi lahko zaključili, da se učinkovitost dela upravnih enot iz leta v leto veča, vendar je ti podatki odkrivajo le majhen del resnice o učinkovitosti upravne enote. Obravnavati je potrebno tudi število pritožb na prvostopenjske odločbe ter delež odločb, ki so kasneje razveljavljene na drugi stopnji. Pomemben pokazatelj učinkovitosti je tudi obravnava po posameznih oddelkih oziroma, koliko zadev pripada posameznemu delavcu itd.

Upravne enote v sistemu državne uprave izvajajo izvršilne naloge na lokalni ravni in so zato temeljni povezovalni člen med izvršno oblastjo države in državljani. Položaj, ki ga ima

upravna enota, kot storitvena organizacija, ki je vsakodnevno v kontaktu s strankami oziroma državljani, je zahteval, da se storitve opravljajo kvalitetno. Normativna ureditev ureja, da mora biti delovanje uprave vedno zakonito, strokovno, nepristransko, učinkovito in smotrno, vendar so bila ta načela vendarle malce preohlapna in širše zasnovana. Z reformo javne uprave je bilo sprejetih nekaj podzakonskih predpisov, ki natančneje opredeljujejo kvalitetno storitev, in sicer je to dobro informiranje strank, hitrost, točnost in zanesljivost ter nenazadnje razumevanje potreb strank in prijaznost javnih uslužbencev. Zato se hipoteza »*Spremembe in reforme, ki smo jim priča na področju državne uprave, so namenjene kvalitetnejšemu in učinkovitejšemu zadovoljevanju interesov posameznika*« v celoti potrди. Namreč državna uprava deluje na podlagi predpisov in ti predpisi so zasnovani tako, da omogočajo državljanu prijaznejše in kvalitetnejše poslovanje z državno upravo.

Na osnovi zapisanih in ugotovljenih podatkov je mogoče zaključiti, da so upravne enote v času od njihovega oblikovanja do danes pokazale v določenih pogledih sposobnost prevzeti in se prilagoditi kratkotrajnim in pogostim spremembam, hkrati pa jim uspeva ohranjati notranjo uravnoteženost delovanja.

8. LITERATURA

8.1. AVTORSKA DELA

- Bandelj, Mirko: Analiziranje državne uprave, Javna uprava, št. 4, letnik 34, Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani, Ljubljana, 1998, (str. 547-556)
- Bohinc, Rado: Smeri reforme javne uprave, Posvet na poti k poslovni odličnosti javne uprave, Zbornik referatov, RS, Ministrstvo za notranje zadeve, 2001, (str. 5-13)
- Bohinc, Rado: Stanje in ukrepi reforme javne uprave v letu 2001, VIII. Dnevi slovenske uprave Portorož 2001, zbornik referatov, Visoka upravna šola, Ljubljana, 2001 (str. 43-71)
- Brezovšek, Marijan: Teoretičen pojem uprave, Teorija in praksa, letnik 33, št. 6, Ljubljana, 2006, (str. 997-1008)
- Brezovšek, Marijan: Kako do zanesljive uprave?, Teorija in praksa, letnik 37, št. 2, Ljubljana, 2000, (str. 264-278)
- Bučar, France: Uvod v javno upravo, Uradni list, Ljubljana, 1969
- Bugarič, Bojan: Aktualna vprašanja in perspektive nove zakonske ureditve državne uprave, Nova zakonodaja o državni upravi, Ljubljana 30.1.2002, Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani, Ljubljana, 2002 (str. 2-4)
- Bugarič, Bojan: Vpliv globalizacije in evropskega prava na nacionalne sisteme javne uprave (s poudarkom na odnosu posameznik in javna uprava), VIII. Dnevi slovenske uprave Portorož 2001, zbornik referatov, Visoka upravna šola, Ljubljana, 2001, (str. 71-76)
- Črešnar-Pergar, Nevenka: Državljanu prijazna uprava, Nova zakonodaja o državni upravi, Ljubljana 30.1.2002, Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani, Ljubljana, 2002, (str. 4-7)
- Grad, Franc; Kaučič Igor: Ustavna ureditev Slovenije, Gospodarski vestnik, Ljubljana, 1999
- Grad, Franc; Kaučič, Igor; Ribičič, Ciril; Kristan, Ivan: Državna ureditev Slovenije, 3. spremenjena in dopolnjena izdaja, Uradni list RS, Ljubljana, 1999
- Kerševan, Erik: Problemi na področju nagrajevanja in sankcioniranja (ne) uspešnosti v upravi, Nova zakonodaja o državni upravi, Ljubljana 30.1.2002, Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani, Ljubljana, 2002, (str.25-31)

- Kovač, Polona: Sistemske novosti Zakona od državni upravi, IX. Dnevi slovenske uprave Portorož 2002, zbornik referatov, Visoka upravna šola, Ljubljana, 2002, (str. 213-232)
- Kovač, Polona: Prizadevanja na področju razvoja javne uprave, Slovenska uprava, Ministrstvo za notranje zadeve RS, (str. 10-14)
- Štriker, Marijan: Prenova poslovanja upravnih enot, Slovenska uprava, Ministrstvo za notranje zadeve RS, (str. 18-20)
- Trpin, Gorazd: Nekateri problemi reorganizacije državne uprave ter uvajanje lokalne samouprave v Sloveniji, Javna uprava ½, letnik 29, Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani, Ljubljana, 1993 (str. 15-41)
- Trpin, Gorazd: Pokrajine in upravna teritorializacija, Javna uprava št. 2, letnik 34, Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani, Ljubljana, 1998 (str. 251-262)
- Trpin, Gorazd: Državljanu prijazna uprava, VIII. Dnevi slovenske uprave Portorož 2001, zbornik referatov, Visoka upravna šola, Ljubljana, 2001 (str. 325-315)
- Vintar, Mirko: Prenova poslovanja in informatizacija upravnih enot RS, Javna uprava, št. 3, letnik 33, Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani (str. 353-373)
- Vintar, Mirko: Prenova poslovanja in informatizacija upravnih enot (od upravnih nalog k proizvodnim in elektronskim storitvam), V. Dnevi slovenske uprave Portorož 1998, zbornik referatov, Visoka upravna šola, Ljubljana, 1998, (str. 123-339)
- Vintar, Mirko: Občan v razmerju do e-uprave, VIII. Dnevi slovenske uprave Portorož 2001, zbornik referatov, Visoka upravna šola, Ljubljana, 2001, (str. 325-339)
- Vintar, Mirko; Kunstelj, Mateja; Dečman, Mitja; Berčič, Boštjan: Kako daleč smo z e-upravo?, IX. Dnevi slovenske uprave Portorož 2002, zbornik referatov, Visoka upravna šola, Ljubljana, 2002, (str. 421-443)
- Virant, Grega: Pravna ureditev javne uprave, Visoka upravna šola, 1998

8.2. PRAVNI VIRI

- Ustava RS (Ur. l. , 33/91, 42/97, 66/00)
- Zakon o upravi (Ur. l. RS, št. 67/94, 20/95)
- Zakon o državni upravi (Ur. l. RS, št. 52/02)
- Zakon o splošnem upravnem postopku (Ur. l. RS, št. 80/99)
- Zakon o inšpekcijskem nadzoru (Ur. l. RS, št. 56/02)

- Zakon o prevzemu državnih funkcij, ki so jih do 31.12.1994 opravljali organi občin (Ur. l. RS, št. 29/95, 44/ 96)
- Zakon o javnih uslužbencih (Ur. l. RS, št. 56/02, 110/02)
- Zakon o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Ur. l. RS, št. 57/00)
- Uredba o teritorialnem obsegu upravnih enot v RS (Ur. l. RS, št. 75/94, 8/96)
- Uredba o poslovanju organov javne uprave z dokumentarnim gradivom (Ur. l. RS, št. 91/01)
- Uredba o izobrazbi, ki jo morajo imeti zaposleni za vodenje in odločanje v upravnem postopku in strokovnem izpitu iz upravnega postopka (Ur. l. RS, št. 29/00)
- Uredba o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v organih državne uprave (Ur. l. RS, št. 24/98, 56/98)
- Uredba o načinu zagotavljanja dejstev, da višji upravni delavec ali upravni delavec po delovnih in strokovnih kvalitetah ni več primeren za opravljanje dela (Ur.l. RS, št. 20/01)
- Uredba o postopkih zagotavljanja enotnih tehnoloških zahtev na področju skupnih informacijskih rešitev v organih državne uprave (Ur.l. RS, št. 63/02)
- Uredba o načinu poslovanja organov javne uprave s strankami (Ur.l. RS, št. 22/01)
- Uredba o poslovnem času, uradnih urah in delovnem času v organih državne uprave (Ur. l. RS, št. 21/01, 54/02)
- Navodilo o finančnem poslovanju upravnih enot ter uprav, uradov in inšpektoratov, ki so upravni organi v sestavi ministrstev in imajo svoje enote na lokalnih ravneh (Ur. l. RS, št. 65/97, 20/98, 22/99, 93/99, 41/01)
- Pravilnik o opravljanju strokovnega izpita iz upravnega postopka (Ur. l. RS, št. 46/00)
- Kodeks ravnanja javnih uslužbencev (Ur. l. RS, št. 8/01)

8. 3. DRUGI VIRI

- Kakovost v upravnih enotah, Ministrstvo za notranje zadeve, Urad za organizacijo in razvoj uprave, Odbor za kakovost, september 2000
- Posvet na poti k poslovni odličnosti javne uprave, Zbornik referatov, Ministrstvo za notranje zadeve, Ljubljana, 2001

- <http://www.sigov.si/vrs/slo/ministrstva/ministrstva.html>
- <http://www.mnz.si/si/12.php>
- http://www.mnz.si/si/upl/upr_akad/PREDSTAVITEV_UPRAVNA_AKADEMIJA.ppt
- <http://www.sigov.si/uelj/novo/indexf.htm>
- <http://e-gov.gov.si/e-uprava/index.html>

PRILOGA C: SOSVET NAČELNIKA UPRAVNE ENOTE²⁵ (Vir: Arhiv MNZ RS, 1999)

UPRAVNA ENOTA BREŽICE

Sosvet načelnika v Upravni enoti Brežice poteka med Upravno enoto Brežice in občino Brežice. Sestavljajo ga načelnik upravne enote in trije predstavniki občine Brežice: župan, predsednik občinskega sveta ter tajnik občine. V treh letih delovanja upravne enote je bilo sklicanih 9 sej sosveta, obravnavali pa so zlasti naslednja vprašanja: razmejitve pristojnosti med upravno enoto in občino (pogodbe o sodelovanju, o uporabi opremljenih prostorov in opreme, o avtomobilih ipd), organizacija in sklepanje zakonskih zvez, izvajanje vojnih zakonov, predvsem ZŽVN, problematika prostorskega planiranja in izvajanja občinskih odlokov s tega področja, organizacija volitev: državnozborskih in ostalih (prostori, kadri ...), sodelovanje pri opravljanju nalog s področja kmetijstva in pospeševanje malega gospodarstva, letno poročilo o delu upravne enote, prostorska problematika in sklepanje najemne pogodbe za poslovne prostore. Sodelovanje med upravno enoto in občino pa je potekalo tudi na operativni ravni: prostorsko planiranje, lokacijska dokumentacija in izvajanje planskih aktov občine, urejanje razmerij in sklepanje zakonskih zvez, področje pospeševanja malega gospodarstva, gospodarstva ter kmetijstva.

UPRAVNA ENOTA CELJE

Sosvet načelnika Upravne enote Celje poteka med upravno enoto Celje in med štirimi občinami: Celje, Štore, Vojnik in Dobrna. Do 31.12.1998 je bilo sklicanih 12 sej sosveta načelnika, ki so zadevale vse štiri lokalne skupnosti in od njih terjale drugačno obnašanje. Gre predvsem za področje gospodarstva, kmetijstva, turizma, ekonomskih odnosov in razvoja prostora in okolja. Upravna enota je pomagala tudi pri postopku denacionalizacije in obveščala občine o možnostih sodelovanja na raznih razpisih in natečajih.

UPRAVNA ENOTA CERKNICA

Sosvet načelnika Upravne enote Cerknica poteka med Upravno enoto Cerknica in tremi občinami: Cerknica, Loška dolina in Bloke. Ustanovljen je bil leta 1995, vendar ni oživel, ker so bili predstavniki lokalnih skupnosti v sosvetu iz vrst občinskih svetnikov in zato ni bilo pravih vprašanj za obravnavo. Posluževali so se druge poti in se sestajali z župani ter delavci občinske uprave. Vprašanja so bila konkretna, zato je bil tudi uspeh takih srečanj mnogo večji. Upravna enota Cerknica se je v letu 1998 že sestala z novimi župani in v kratkem bodo občine dobile obvestilo o ustanovitvi sosveta načelnika Uprave enote Cerknica s priporočilom, da v njem sodelujejo z župani.

²⁵ Po novem Zakonu o državni upravi se imenuje koordinacijski sosvet.

UPRAVNA ENOTA ČRNOMELJ

Sosvet načelnika Upravne enote Črnomelj poteka med Upravno enoto Črnomelj in dvema občinama: Črnomelj in Semič. Sestajajo se dvakrat letno in obravnavajo predvsem naslednja vprašanja: reševanje zadev v upravni enoti (poročilo), projekte občin in z njimi povezana potrebna soglasja, dovoljenja, prostorske plane ipd., sodelovanje in vključevanje drugih služb državne uprave na lokalnem nivoju, sodelovanje upravnih organov občin in upravne enote. V Upravni enoti Črnomelj pa izvajajo tudi druge oblike sodelovanja: občasna srečanja županov in načelnika ter vodij notranjih organizacijskih enot v upravni enoti s tajniki občinskih uprav, sodelovanje v raznih delovnih telesih občin in v občinskem svetu. Upravna enota pa našteva tudi nekaj predlogov za izboljšanje sodelovanja med upravno enoto in občino: čimprejšnje sprejetje potrebnih prostorskih aktov v občinah; boljše medsebojno informiranje; informatizacija vseh sodelujočih v reševanju zadev občanov in medsebojne povezanosti (mreža); integracija državnih organov na lokalnem nivoju v sled učinkovitejše koordinacije; predhodno informiranje in vključevanje upravnih enot v priprave na realiziranje nove zakonodaje.

UPRAVNA ENOTA DOMŽALE

Sosvet načelnika Upravne enote Domžale poteka med Upravno enoto Domžale in štirimi občinami: Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče. Vsaka občina je imenovala po dva člana. Sosvet načelnika se je sestel samo na konstitutivni seji v avgustu 1995, pozneje pa ne več, saj se je izkazalo, da člani sosveta nimajo informacij oz. ne poznajo odprtih vprašanj, o katerih naj bi sosvet oblikoval mnenja in odgovore. V bodoče upravna enota predlaga, da se sosvet oblikuje tako, da bodo v njem sodelovali vodje občinskih uprav, saj ti najbolj poznajo odprta vprašanja in probleme. Kljub temu, da se sosvet ni sestajal, pa je bilo v upravni enoti več formalnih in neformalnih sestankov med predstavniki občin in Upravno enoto Domžale, na katerih so obravnavali odprta vprašanja in se dogovorili o sodelovanju v naprej. Ta vprašanja pa so bila: priprava lokacijske dokumentacije, izvedba javnih prireditev, sklepanje zakonskih zvez, problematika sprememb in dopolnitev planskih aktov občin, sprejemanj prostorskih izvedbenih aktov in drugih odlokov, ki urejajo posege v prostor in prenos pristojnosti upravne enote na občine na podlagi odločbe Ustavnega sodišča, št. U-I-98/95.

UPRAVNA ENOTA DRAVOGRAD

Sosvet Upravne enote Dravograd poteka med Upravno enoto Dravograd in občino Dravograd, katere predstavniki so župan in trije člani občinskega sveta. V letu 1998 ni bilo sosveta, pomembna odprta vprašanja pa so bila obravnavana v drugih neformalnih sestavih, zlasti župan in tajnica občine ter načelnik in vodja oddelka za gospodarstvo in prostor. Najpogostejše teme razgovorov so bila vprašanja s področja urbanizma oz. okoljska problematika. Med upravno enoto in občino so razvite številne oblike sodelovanja na različnih ravneh in preko različnih organov, kjer sodelujejo predstavniki ene oz. druge strani. To velja zlasti za referendumne in volitve. Neposredno je vzpostavljeno tudi sodelovanje na strokovnih ravneh med vodji upravnih organov občine in oddelkov upravne enote. Pogostost sodelovanja je največja na področju urbanistične problematike. Zahtevnejši odloki se praviloma obravnavajo skupno na strokovni ravni že v fazi delovnega gradiva.

UPRAVNA ENOTA GORNJA RADGONA

Sosvet načelnika Upravne enote Gornja Radgona poteka med Upravno enoto Gornja Radgona in med občinami: Gornja Radgona, Radenci in Sv. Jurij ob Ščavnici. Sosvet se sestaja 1-2 krat na leto in obravnava vprašanja s področja urejanja prostora (prostorski akti, komunalni prispevek itd.), s področja novosprejetih predpisov (Zakon o kmetijskih zemljiščih ter predpisi o urejanju prostora) ter druga vprašanja kjer je potrebno medsebojno sodelovanje. Glede na redke sestanke je upravna enota predlagala občinam, da sproti podajajo vprašanja, ki bi jih bilo potrebno obravnavati na sosvetu.

UPRAVNA ENOTA GROSUPLJE

Sosvet načelnika Upravne enote Grosuplje poteka med Upravno enoto Grosuplje in tremi občinami: Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje²⁶. Sosvet se je do konca leta 1998 sestel šestkrat, najpogostejša vprašanja pa so bila: razmejitev pristojnosti med upravno enoto in občinami - sodba Ustavnega sodišča in pogodbe o uporabi opremljenih poslovnih prostorov, zadnji dve seji pa sta imeli eno samo bistvenejšo točko dnevnega reda, in sicer obravnavanje poročila upravne enote Grosuplje za preteklo leto. Seveda pa obstajajo tudi druge oblike sodelovanja med upravno enoto in lokalnimi skupnostmi, ki ni organizirano v obliki kakšnega organa ali institucije, ampak je sodelovanje v zvezi z reševanjem konkretnih primerov (prevladujejo zadeve v zvezi z urejanjem prostora in gradbene zadeve).

UPRAVNA ENOTA HRASTNIK

Sosvet načelnika Upravne enote Hrastnik poteka med Upravno enoto Hrastnik in občino Hrastnik. Sosvet se sestaja po potrebi, pretežno pa se zadeve usklajujejo med sorodnimi upravnimi organi. Največ sodelovanja je bilo na področju urejanja prostora in varstva okolja ter na področju cen, ki so v pristojnosti države.

UPRAVNA ENOTA IDRİJA

Sosvet načelnika Upravne enote Idrija poteka med Upravno enoto Idrija in dvema občinama: Idrija in Cerčno, katerih predstavniki so bili župani in vodje oddelkov v občinah. V treh letih se je sosvet sestel petkrat in obravnaval zadeve v zvezi: priprava dokumentacije za sodelovanje občine na razpisih ministrstev, sodelovanje Urada za mladino z občinskimi upravami, organizacijo izpostave Sklada za kulturo na območju upravne enote, določitev pooblaščenecv za sklepanje zakonskih zvez, sodelovanje v okviru Lokalno podjetniškega centra, aktualna problematika prostorskih aktov in izdajanju upravnih dovoljenj. Precej je bilo tudi neformalnega sodelovanja načelnika in vodji oddelkov upravne enote z župani in vodji oddelkov v občinah.

UPRAVNA ENOTA ILIRSKA BISTRICA

²⁶ Občina Dobropolje delno spada tudi pod Upravno enoto Kočevje

Sosvet načelnika Upravne enote Ilirska Bistrica poteka med Upravno enoto Ilirska Bistrica in občino Ilirska Bistrica, katere predstavniki so: župan, tajnik občine in predsednik občinskega sveta, sestaja pa se dvakrat na leto. Zaradi poslovanja v isti stavbi so zadeve reševali sprotno, obravnavali pa so zlasti zadeve, ki so zahtevale tehtnejšo obravnavo in usklajevanje: prostorska problematika uprave - izgradnja nove stavbe za potrebe večine državnih organov, ki poslujejo na lokalni ravni na tem območju, sodelovanje upravne enote in občine pri zadevah, kot so kmetijstvo (sanacija nedokončane komasacije), malega gospodarstva, turizma in energetike (pogoji za opravljanje dejavnosti), področje urejanja prostora: obračun sorazmernega dela stroškov za opremljanje stavbnega zemljišča (komunalni prispevki), denacionalizacija (hitrost postopkov pri zadevah urejanja prostora), javne prireditve: pogoji izvajanja s strani prireditelja, čas trajanja, delovanje nekaterih društev - kršitve javnega reda in miru (hrup, nočni mir, nelojalna konkurenca), regionalizacija in upravna teritorializacija. Upravna enota Ilirska Bistrica meni, da bi bilo zaželeno in potrebno sodelovanje inšpekcijskih služb pri obravnavi nekaterih zadev (posegov v prostor - nedovoljene gradnje, pogojev za opravljanje dejavnosti, javnih prireditev, poslovanja gostinskih obratov ...).

UPRAVNA ENOTA IZOLA

Sosvet načelnika Upravne enote Izola poteka med Upravno enoto Izola in občino Izola. Sosvet v polni sestavi se ne sestaja, večinoma pa sodelujeta načelnik upravne enote in županja, zraven pa so sodelavci, ki so odgovorni za posamezna področja. Najpogostejša vprašanja so: posegi v prostor, javne prireditve, delovni čas gostinskih obratov, ugotavljanje pogojev za gospodarske dejavnosti in urejanje medsebojnih zadev, ker poslujejo v isti stavbi.

UPRAVNA ENOTA JESENICE

Sosvet načelnika Upravne enote Jesenice poteka med Upravno enoto Jesenice in Občinami: Jesenice, Kranjska Gora in Žirovnica. Sosvet se je sestala dvakrat letno, najpomembnejša vprašanja pa so bila: poročilo o delu Upravne enote Jesenice, problematika in in okvirni program aktivnosti v upravni enoti za določena obdobja, problematika prostorov občine Jesenice, ustanovitev sprejemno-informacijske pisarne v občini Kranjska Gora, informacije o številu upravnih zadev na prvi stopnji v upravni enoti in realizacija letnih programov, kakovost storitev v upravni enoti (rezultati ankete) in predlogi ter pobude občin. Med upravno enoto in občino pa potekajo tudi druge oblike sodelovanja, kot so: sestanki v zvezi z medsebojnim zagotavljanjem storitev, souporabo prostorov in vzdrževanjem med občino Jesenice in upravno enoto. Med občino Kranjska Gora in upravno enoto potekajo razgovori in dogovori v zvezi z delom in organizacijo sprejemno-informacijske pisarne ter s problematiko izvajanja poročnih obredov. Občasno prihaja tudi do problemov v zvezi z delitvijo pristojnosti na različnih področjih.

UPRAVNA ENOTA KAMNIK

Sosvet načelnika Upravne enote Kamnik poteka med občinama Kamnik in Komenda. Sosvet se sestaja 4-5 krat letno, do sedaj pa je imel 14 sej. Najpogostejša vprašanja se nanašajo na problematiko uresničevanja prostorskih izvedbenih aktov oz. podrobnosti njihovih sprememb, denacionalizacijo, določanje obratovalnega časa za področje gostinstva in turizma, sodelovanje pri pospeševanju razvoja obrti, podjetništva, turizma in kmetijstva, urejanje

prostorske problematike upravnih odgovorov in njihovega čimboljšega medsebojnega sodelovanja. Občina Komenda se je konstituirala šele pred kratkim, zato bo potrebno prirediti sestavo sosveta.

UPRAVNA ENOTA KOČEVJE

Sosvet načelnika Upravne enote Kočevje poteka med občino Kočevje, Loški potok²⁷ in Dobropolje²⁸. Sosvet kot celota nikoli ni zaživel, stiki z župani in lokalnimi skupnostmi pa so potekali ves čas, vendar posamezno. Tematika je bila največkrat vezana na gradnje - lokacijska in gradbena dovoljenja ob občinskih investicijah ter ob izdelavi prostorskih planov. Dosedanje izkušnje so pokazale, da so obravnavani problemi v vsaki občini specifični in je zato uspešnejše voditi razprave s posamezno občino.

UPRAVNA ENOTA KRANJ

Sosvet načelnika Upravne enote Kranj poteka med Upravno enoto Kranj in občinami: Cerklje, Naklo, Šenčur in Preddvor, svet Mestne občine Kranj pa svojega predstavnika ni imenoval. V letu 1998 se je sosvet sestal trikrat, obravnavana pa so bila vprašanja s področja dela: oddelka za okolje in prostor (sprejemanje sprememb in dopolnitev planskih in prostorskih izvedbenih aktov, izdajanje enotnih dovoljenj za gradnjo, odmera komunalnega prispevka, izjave o namembnosti zemljišč, graditev pomožnih objektov in naprav, plačila investitorja pred izdajo gradbenega dovoljenja), oddelka za upravne notranje zadeve (izvedba zlatih in drugih jubilejnih porok, izdajanje dovoljenj za javne prireditve), oddelka za gospodarstvo, kmetijstvo, ekonomske odnose in razvoj (izvajanje denacionalizacijskih postopkov, promet s kmetijskimi zemljišči). Konkretna problematika, ki se pojavlja, pa se rešuje tudi na sestankih načelnika upravne enote in vodij posameznih oddelkov z župani občin.

UPRAVNA ENOTA KRŠKO

Sosvet načelnika Upravne enote krško poteka med Upravno enoto Krško in občino Krško, katere predstavniki so: župan, občinski svet ter občinska uprava. Sosvet se sestaja najmanj enkrat letno, poglobljena tema razgovora pa je sodelovanje na področjih, ki se prekrivajo - okolje in prostor, kmetijstvo in gospodarske dejavnosti. Na področju varstva okolja ter urejanja prostora imajo ustanovljen skupni neformalni organ - komisijo, na kateri se predhodno uskladijo vsi zahtevki za posege v prostor. Poudarjajo pa, da to ne pomeni nikakršnega posega v pristojnosti enega ali drugega organa, temveč gre le za zavarovanje koristi občanov. Na področju malega gospodarstva, turizma in kmetijstva pa so doslej sodelovali pri nalogah pospeševanja malega gospodarstva, turizma in kmetijstva, in sicer v: - komisiji za razvoj turističnih dejavnosti na kmetijah, -komisiji za oceno osnovnih šol v okviru akcije Turistične zveze Slovenije "Moja dežela je lepa, urejena in čista", -uredniškemu odboru za pripravo turističnega kataloga občine Krško, -programu vinsko-turističnih cest (bizeljsko-sremiška in podgorjanska VTC), -programu celotnega razvoja podeželja in vasi - CRPOV

²⁷ Občina Loški potok delno spada tudi pod Upravno enoto Ribnica

²⁸ kot je bilo že omenjeno, delno spada tudi pod Upravno enoto Grosuplje

Zdole ter pri -ustanovitvi javnega zavoda Podjetniški center Krško, -izdelavi integralnega razvojnega programa partnerstva v regijskem projektu Podjetniškega centra Posavje (v okviru PHARE programa za aktiviranje lokalnih zaposlitvenih iniciativ). Sodelujejo pa tudi v občinski komisiji za odpravo posledic po elementarnih nesrečah, neposredno sodelovanje med upravno enoto in občino pa je na področju dajanja mnenj k prometu s kmetijskimi zemljišči in gozdovi ter dajanja mnenj k predlogom obratovalnega časa gostinskih lokalov.

UPRAVNA ENOTA LAŠKO

Sosvet načelnika Upravne enote Laško poteka med Upravno enoto Laško in občinama Laško in Radeče, katerih predstavnika sta župana, tajnik občinske uprave Laško in predsednik občinskega sveta Radeče. Sosvet se v preteklem obdobju ni nikoli sestal, čeprav je bil sklican dvakrat. Sklicevanje je zato postalo nesmiselno, zaradi medsebojnega odnosa med županoma in sporov glede premoženja in dolgov. Poudariti pa je potrebno, da je sodelovanje z obema občinama potekalo zelo dobro, največ sodelovanja pa je bilo na področju denacionalizacije, seznanjenja s posegi v prostor in pridobivanjem stališč o odpiralnem času gostinskih obratov.

UPRAVNA ENOTA LENART

Sosvet načelnika Upravne enote Lenart poteka med Upravno enoto Lenart in štirimi občinami. V preteklem obdobju je bil sosvet sklican le dvakrat, reševali pa so naslednjo problematiko: prevzem dokumentarnega gradiva, refundacija obratovalnih stroškov, investicije, prostorska in kadrovska problematika, problemi medsebojnega obveščanja in sodelovanja, upravni nadzor, pristojnosti idr. Zaradi enovitosti občine so kasneje začeli skupne zadeve reševati neposredno na podlagi pisnih dogovorov z županom, predsednikom občinskega sveta ali tajnikom občinske uprave. Glede na to da sta bili upravna enota in občina Lenart v skupnih prostorih je bil tak način reševanja skupnih zadev ekonomičen in učinkovit, z ustanovitvijo novih občin pa bo potreba po delovanju sosvetov večja, tematika, ki se bo obravnavala pa bo verjetno o pristojnostih, o sodelovanju na področjih, ki sodijo v pristojnost občin, vendar zaradi kadrovske težave potrebujejo svetovalno ali delovno pomoč upravne enote.

UPRAVNA ENOTA LENDAVA

Sosvet načelnika poteka med Upravno enoto Lendava in sedmimi občinami: Lendava, Črenšovci, Turnišče, Odranci, Kobilje, Dobrovnik in Velika Polana. Sosvet se je v štirih letih sestal 16-krat in obravnaval naslednja pomembna vprašanja: delitev pisarniških in drugih prostorov ter opreme med upravno enoto in občino Lendava, priprava delitvene bilance med občinami, ustanavljanje skupnih javnih služb in problematika odlagališča komunalnih odpadkov, delovanje krajevnih uradov, vključno z izvajanjem obredov pri sklepanju zakonske zveze, delovanje in sofinanciranje skupnih javnih zavodov, kot so: Center za socialno delo, Ljudska univerza, Zdravstveni dom, Center za razvoj podjetništva, delovanje področja civilne zaščite in delitev opreme, problematika na področju prostorskega planiranja ter izvajanja upravnih postopkov na področju varstva okolja in urejanja prostora, upravljanje in gospodarjenje na področju stanovanjskega gospodarstva, sodelovanje pri odločanju odpiralnega časa gostinskih lokalov. Druge oblike sodelovanja med upravno enoto in občinami so še:

sodelovanje Oddelka za okolje in prostor pri pripravi in sprejemanju občinskih planskih dokumentov in prostorsko izvedbenih dokumentov, opredeljevanje vrste zemljišč pri posegih v prostor (kmetijska, stavbna), vodenje upravnega postopka pri določitvi odpiralnega časa gostinskih lokalov.

UPRAVNA ENOTA LITIJA

Sosvet načelnika Upravne enote Litija bo potekal med Upravno enoto Litija in občinami Litija, Trebnje in Ivančna gorica. Za člane sosveta so bili izvoljeni člani izključno izmed občanov, ki niso bili vpeti v delo občinskega sveta ali občinske uprave. Občina oz. občinski svet članom sosveta v tem obdobju ni dal nobenih usmeritev ali zadolžitev za razreševanje odnosov med upravno enoto in občino, te odnose pa so v celoti razreševali na nivoju sodelovanja z županom, tajnikom občine in drugimi sodelavci občinske uprave. Ker je prišlo do delitve občine Litija na več občin bo tudi sestava sosveta drugačna kot je bila do sedaj. Za sosvet bo načelnik upravne enote predlagal občinam, da imenujejo takšne člane, ki so tesno povezani z delom občine, da bodo lahko motivirano in uspešno sodelovali pri delu sosveta.

UPRAVNA ENOTA LJUBLJANA

Sosvet načelnice Upravne enote Ljubljana poteka med upravno enoto Ljubljana in devetimi lokalnimi skupnostmi, sestaja se po potrebi, in sicer dvakrat do trikrat letno. Najpogostejša vprašanja, ki jih je sosvet obravnaval na svojih sejah, se nanašajo na delovanje krajevnih uradov na območju upravne enote in za reševanje denacionalizacijskih postopkov v petih izpostavah Upravne enote Ljubljana, pri katerih kot zavezanci za vrnitev podržavljenega premoženja sodelujejo posamezne lokalne skupnosti na območju Upravne enote Ljubljana. Konkretna zadeve, ki sodijo v krajevno in stvarno pristojnost upravne enote in katere na seji sosveta izpostavijo posamezni člani sosveta, se obravnavajo na koordinacijskih sestankih vodij oddelkov z določenega delovnega področja, na katerih se tudi dogovorijo aktivnosti v zvezi z reševanjem konkretnega upravnega postopka.

UPRAVNA ENOTA LJUTOMER

Sosvet načelnika Upravne enote Ljutomer poteka med Upravno enoto Ljutomer in občino Ljutomer, ki se je v lanskem letu razdelila na nove občine (Veržej, Razkrižje), dodatno pa je bil član sosveta tudi župan občine Sveti Jurij, in sicer za področja enega naselja te občine, za katerega je krajevno pristojna Upravna enota Ljutomer. Sosvet se je sestel približno enkrat letno, saj se je večina odprtih vprašanj, predvsem glede sobivanja v isti zgradbi, reševalo sproti v neposrednih kontaktih med načelnikom in županom. Teme sej sosveta so bile predvsem s področja upravnih zadev v katerih je imela posreden ali neposreden interes občina, kot npr. denacionalizacijske zadeve v katerih je zavezanec občina, pridobitev gradbenih dovoljenj v primerih ko je bila investitor občina, oblikovanje skupnih stališč glede podaljšanja obratovalnega časa v gostinskih obratih pri katerem se upošteva mnenje občine, reševanje komasacijske in melioracijske problematike na področju občine. Druge neposredne oblike sodelovanja z občino pa so potekale v obliki neposrednega sodelovanja med občinskimi upravnimi delavci in delavci upravne enote pri reševanju nekaterih strokovnih

vprašanj ter pri sodelovanju strokovnih delavcev upravne enote v komisijah in odborih formiranih v lokalnih skupnostih.

UPRAVNA ENOTA LOGATEC

Sosvet načelnice Upravne enote Logatec poteka med Upravno enoto Logatec in občino Logatec, sestal pa se je povprečno enkrat do dvakrat na leto. Sosvet je največkrat obravnaval vprašanja v zvezi z uporabo prostorov in opreme, ki so last občine Logatec, problematiko v zvezi z izdelavo splošnih aktov na področju prostorskega planiranja z vidika izdaje lokacijskih dovoljenj in drugih dovoljenj za dovolitev posegov v prostor, ki jih izdaja upravna enota ter vprašanja razmejitve pristojnosti med upravno enoto in občino na različnih področjih. Upravna enota Logatec ima probleme s člani sosveta, ki popolnoma nič ne poznajo dela upravne enote in občin in jim je zato težko razložiti bistvo problematike. Drugače pa potekajo tudi neposredna sodelovanja med upravno enoto in občino: načelnica - župan ali vodje posameznih oddelkov pri upravni enoti z občinskim tajnikom ali drugimi odgovornimi delavci občinske uprave.

UPRAVNA ENOTA METLIKA

Sosvet načelnika Upravne enote Metlika poteka med Upravno enoto Metlika in občino Metlika, katere predstavniki so župan, predsednik sveta občine Metlika in svetnik sveta. V letu 1998 je bil sosvet sklican le enkrat, vendar je bil zaradi nujne zadržanosti župana preklican. Točko dnevnega reda preselitev upravne enote v nove poslovne prostore so obravnavali kasneje, vendar brez formalnega sklica sosveta.

UPRAVNA ENOTA MOZIRJE

Sosvet načelnika Upravne enote Mozirje poteka med Upravno enoto Mozirje in občinami: Mozirje, Solčava, Ljubno, Luče, Gornji Grad in Nazarje, sestane pa se 3 do 4 krat letno. Najpomembnejše teme, ki so bile obravnavane so: denacionalizacija, agrarne skupnosti, turizem, priprave na natečaje za demografsko ogrožena območja in pravočasna priprava dokumentacije, smiselnost poslovanje krajevnih uradov na območju upravne enote, uresničevanje zakonov s področja vojnih veteranov in žrtev vojnega nasilja, delovanje ekipe za zaščito in reševanje, izvajanje volilnih opravil oz. zbiranje podpisov podpore. Sodelovanje med upravno enoto in občinami pa poteka tudi na drugačen način, saj se nemalokrat predstavniki občine pred izdajo svojih aktov posvetujejo s strokovnimi sodelavci upravne enote, kar seveda ocenjujejo kot zelo pozitivno. Na skupnih sestankih predstavnikov upravne enote in občin so bila obravnavana tudi številna vprašanja oz. problematika, kot npr. izvajanje zakona o stavbnih zemljiščih, postopek sprejemanja prostorskih sestavin planskih aktov občin, izvajanje zakona o javnih cestah, problematika parkirišč za tovorna motorna vozila, odmera in pobiranje turistične takse, problematika malega gospodarstva.

UPRAVNA ENOTA MURSKA SOBOTA

Sosvet načelnika Upravne enote Murska Sobota je potekal med upravno enoto Murska Sobota in z 12 občinami (Murska Sobota, Tišina, Hodož, Kuzma, Cankova, Rogaševci, Grad, Puconci, Gornji Petrovci, Moravske Toplice, Beltinci in Šalovci) in se sestaja 2-3 krat letno na pobudo načelnika ali na pobudo članov sosveta. Najpogostejša problematika, ki je bila predmet razprav na sosvetu je bila: urejanje okolja in prostora - priprava prostorskih planov občin, delovanje krajevnih uradov, sodelovanje občinskih uprav z upravno enoto - dajanje različnih soglasij itd., problematika vzdrževanja melioracijskih območij in izvajanje prometa s kmetijskimi zemljišči v skladu z Zakonom o kmetijskih zemljiščih. Obstaja tudi stalno neformalno sodelovanje oddelkov upravne enote z občinskimi upravami in sodelovanje pri razreševanju konkretnih problemov ali zadev.

UPRAVNA ENOTA NOVA GORICA

Sosvet načelnika Upravne enote Nova Gorica poteka med Upravno enoto Nova Gorica in lokalnimi skupnostmi, od ustanovitve pa se je sestajal le dvakrat, ker s strani članov sosveta ni bilo interesa. Sosvet sodeluje na vseh področjih, ki jih lokalne skupnosti nakažejo in želijo.

UPRAVNA ENOTA NOVO MESTO

Sosvet načelnika Novo mesto poteka med Upravno enoto Novo mesto in šestimi lokalnimi skupnostmi (Novo mesto, Dolenjske toplice, Žužemberk, Šentjernej, Škocjan in Mirna peč), sestane pa se enkrat letno. Obravnaval je predvsem letna poročila o delu upravne enote in predloge za nadaljnje sodelovanje. O skupni problematiki med posamezno občino in upravno enoto sta načelnik in župan reševala izpostavljeno problematiko v dvostranskih stikih.

UPRAVNA ENOTA ORMOŽ

Sosvet načelnika Upravne enote Ormož poteka med Upravno enoto Ormož in občino Ormož in šteje 5 članov (župan, predsednik sveta občine, sekretar občinske uprave, sekretar občinskega sveta in načelnik upravne enote). Zaradi neprestanega spora med županom in predsednikom sveta občine, sosvet načelnika ni nikoli zaživel, med njima pa tudi ni prišlo do kooperativnega sodelovanja. Zato so vsa medsebojna vprašanja in probleme na relaciji upravna enota - občina reševali na neformalnih razgovorih, ki so se po potrebi odvijali enkrat na sedežu občine, drugič na sedežu upravne enote. Čeprav sosvet v letu 1998 ni formalno pravno deloval, pa so na neformalnih sestankih vseeno uspeli uskladiti vsa strokovna in ostala vprašanja, ki so se nanašala na nujno povezovanje dela med upravno enoto in lokalno skupnostjo v dobro občanov, podjetij, zavodov, organizacij in skupnosti. Največ medsebojnega sodelovanja in nujne koordinacije je bilo na področju izvajanja politike posegov v prostor, izvajanja večjih investicijskih vlaganj bodisi posameznih investitorjev kot tudi same lokalne skupnosti, na področju reševanja prostorske problematike med obema institucijama in na drugih manjših številnih operativnih zadevah.

UPRAVNA ENOTA PIRAN

Sosvet načelnika Upravne enote Piran naj bi potekal med Upravno enoto Piran in občino Piran, vendar ni bil nikoli sklican. V letu 1995 je bilo sodelovanje med upravno enoto in

občino oteženo zaradi oviranja pri predaji prostorov in opreme, nesoglasja glede uporabe prostorov in močna nesoglasja pri izvajanju zakonodaje s področja okolja in prostora. Vse te težave je načelnica skušala reševati z županom. Sosveta tudi v prihodnje ne nameravajo sklicati, z novim občinskimi vodstvom pa pričakujejo boljše sodelovanje med upravno enoto in občino.

UPRAVNA ENOTA POSTOJNA

Sosvet načelnika Upravne enote Postojne poteka med Upravno enoto Postojna in dvema občinama, Postojno in Pivko. Sosvet se je povprečno sestel 3 krat letno, obravnaval pa je najrazličnejšo tematiko s področja delovanja upravne enote: denacionalizacija, gradbeni postopki, letna poročila o delu upravne enote, svetniška vprašanja in informiranje o Vodniku po upravni enoti, uvajanju elektronskega poslovanja itd. V neformalni obliki pa je sodelovanje potekalo v obliki razreševanja najaktualnejših vprašanj razmerij med upravno enoto in občino (soinvestiranja v skupne projekte - hišna centrala, vzdrževanja poslovnih prostorov, ki jih ima upravna enota v uporabi, neposredno sodelovanje pri skupnih nalogah - volitve, nudenja storitev interneta itd), in sicer na relaciji načelnik - župan.

UPRAVNA ENOTA RADLJE OB DRAVI

Sosvet načelnika Upravne enote Radlje ob Dravi poteka med Upravno enoto Radlje ob Dravi in občinami, sestaja pa se po potrebi. Najpogostejša in najpomembnejša obravnavana vprašanja so: razmerja glede uporabe oz. najema poslovnih prostorov upravne enote, problematika izdajanja dovoljenj za posege v prostor in problematika prostorsko izvedbenih aktov. Druge oblike sodelovanja so razgovori o konkretnih zadevah, največkrat pa gre za posege v prostor in denacionalizacijske zadeve.

UPRAVNA ENOTA RADOVLJICA

Sosvet načelnika Upravne enote Radovljica poteka med Upravno enoto Radovljica in občinami: Radovljica, Bled in Bohinj, sestajali pa so se dvakrat letno do konca leta 1997, v letu 1998 pa se zaradi preobremenjenosti niso več sestali. Na vsakem sosvetu je upravna enota podala kratko poročilo o delu, občine pa svoje predloge za izboljšanje dela oz. sodelovanja med upravno enoto in občino. Sodelovanje poteka tudi glede na število problemov, ki se pojavljajo, teh pa je največ na področju prostora.

UPRAVNA ENOTA RAVNE NA KOROŠKEM

Sosvet načelnika Upravne enote Ravne na Koroškem poteka med Upravno enoto Ravne na Koroškem in štirimi občinami. Sosvet se je sestala dvakrat letno na pobudo načelnice upravne enote in obravnaval naslednja vprašanja: razmejitev pristojnosti, sodelovanje in koordinacija dela, Problematika na področjih (gospodarstva, kmetijstva, okolja in prostora, prireditve, delovanja notariata), delovanja krajevnih uradov in nujnost informatizacije le-teh. Neposredne

oblike sodelovanja med upravno enoto in občino poteka vsakodnevno med referenti, težjo problematiko pa rešujejo načelnica in župani na krajših sestankih.

UPRAVNA ENOTA RIBNICA

Sosvet načelnika Upravne enote Ribnica poteka med Upravno enoto Ribnica in tremi občinami: Ribnica, Sodražica in Loški potok in se sestaja trikrat letno. Obravnavane teme so bile: problematika poslovnih prostorov, pristop pri izdelavi srednjeročnih planov, dogovori o vodenju zahtevnejših gradbenih postopkov v skladu z zakonodajo in politiko oz. plani posameznih občin, problematika denacionalizacije. Neposredne oblike sodelovanja so se pojavljale ob nastanku problema, reševala pa ta jih župan in načelnik in skušala najti ustrezne rešitve.

UPRAVNA ENOTA RUŠE

Sosvet načelnika Upravne enote Ruše poteka med Upravno enoto Ruše in občino Ruše, v letu 1998 pa so se iz občine Ruše razvile nove občine (Ruše, Lovrenc na Pohorju in Selnica ob Dravi). Sosvet se je sestajal občasno oz. takrat, ko se je pokazala potreba po reševanju najpomembnejših vprašanj vezanih na lokalno skupnost in upravno enoto. Potekalo pa je tudi neposredno sodelovanje med županom in strokovnimi službami občine Ruše z upravno enoto. Do konca leta 1998 je sosvet deloval v petčlanski sestavi, z januarjem 1999 pa bo zaradi novonastalih občin sosvet deloval v sedemčlanski sestavi.

UPRAVNA ENOTA SEVNICA

Sosvet načelnika Upravne enote Sevnica poteka med Upravno enoto Sevnica in dvema občinama, sestaja pa se povprečno dvakrat na leto. Najpogosteje je obravnaval poročilo o delu upravne enote in razpravljal o delu upravne enote. Na vsakem sestanku pa so prejeli kar precej pobud, kako bi še bolj sodelovali z občinami, dobili pa so tudi pripombe in sugestije, kako bi njihovo delo še bolj prilagodili potrebam občanov.

UPRAVNA ENOTA SLOVENJ GRADEC

Sosvet načelnika Upravne enote Slovenj Gradec poteka med Upravno enoto Slovenj Gradec in občinami, sestaja pa se povprečno enkrat na dva meseca. Najpogostejša vprašanja se nanašajo na vodenje upravnih postopkov in drugih vprašanj, ki se porajajo na svetih občin: odločbe o opravljanju dejavnosti s področja gospodarstva (diskoteke, gostinski lokali), odločbe v zvezi lokacijskimi in gradbenimi dovoljenji, vprašanja v zvezi z denacionalizacijo, delo upravne enote (delovni čas, uradne ure, seznanjanje sosveta z organizacijskimi spremembami). Sodelovanje med občinama in upravno enoto poteka tudi na več neformalnih sestankih, kot so sestanki z županoma in načelnikom in rednih sestankih s predsedniki občinskih svetov.

UPRAVNA ENOTA SLOVENSKA BISTRICA

Sosvet načelnika Upravne enote Slovenska Bistrica je potekal med Upravno enoto Slovenska Bistrica in občino Slovenska Bistrica. Glede na to, da se je območje teritorialno prekrivalo in da se nahajajo v isti stavbi so vse skupne zadeve reševali sprotno brez sestajanja sosveta. V letu 1998 pa je bila oblikovana občina Oplotnica, zato bo potrebno sosvet preoblikovati.

UPRAVNA ENOTA SLOVENSKE KONJICE

Sosvet načelnika Upravne enote Slovenske Konjice poteka med Upravno enoto Slovenske Konjice in tremi občinami: Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče, do leta 1998 pa se je sestel petkrat. V letu 1998 ni bilo seje sosveta. Na sosvetih je bila razprava v zvezi s pristojnostjo občin in upravne enote, najemne pogodbe, pogodba o uporabi opremljenih poslovnih prostorov, razporeditev delovnega časa oz. uradnih ur ter izvajanje uredba o pisarniškem poslovanju v praksi.

UPRAVNA ENOTA ŠENTJUR PRI CELJU

Sosvet načelnika Upravne enote Šentjur pri Celju poteka med Upravno enoto Šentjur pri Celju in dvema občinama, sosvet pa bo oblikovan šele v letu 1999. Do konca leta 1998 so se posamezna vprašanja, ki so nastopila predvsem zaradi koriščenja poslovnih prostorov in zaradi novosti v materialni zakonodaji reševalo izmenično, na pobudo načelnice ali župana. Določeno obdobje v letu 1997 in del leta 1998 pa sta vodstvi obeh ustanov enkrat mesečno izmenično obveščali druga drugo o tekoči, skupni problematiki (npr. pridobivanje gradbenih dovoljenj).

UPRAVNA ENOTA ŠKOFJA LOKA

Sosvet načelnika Upravne enote Škofja Loka poteka med Upravno enoto Škofja Loka in občinami, sosvet pa se sestane enkrat letno. Na sosvetu so obravnavali poročila o delu upravne enote, med pobudami pa je najzanimivejša pobuda o zaposlovanju upravne enote po teritorialnem načelu. Za učinkovito delovanje sosveta je upravna enota predlagala predstavnike lokalnih skupnosti oz. tajnike, direktorje, ki operativno spremljajo delovanje upravne enote in občine.

UPRAVNA ENOTA ŠMARJE PRI JELŠAH

Sosvet načelnika Upravne enote Šmarje pri Jelšah poteka med Upravno enoto Šmarje pri Jelšah in šestimi občinami: Šmarje pri Jelšah, Rogaška Slatina, Rogatec, Podčetrtek, Kozje in Bistrica ob Sotli, sestajal pa se je praviloma štirikrat letno. Vprašanja, ki jih je obravnaval so se nanašala pretežno na poenotenje postopkov občin pri posegih v prostor, na vprašanja in postopke s področja obrti, turizma in kmetijstva, prometa s kmetijskimi zemljišči, postopke denacionalizacije, poslovanje matičnih uradov, in zagotavljanje pogojev za sklepanje zakonskih zvez, obračunavanje sorazmernih deležev za plačilo stroškov komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč. Upravna enota je občinam nudila pomoč tudi pri organiziranju pisarniškega poslovanja, upravnega postopka, arhiva itd. Upravna enota in lokalne skupnosti

pa sodelujejo zlasti pri vprašanjih na področju okolja in prostora, kjer je posebej izpostavljeno vprašanje kontrole oz. preverbe ali lokacijske dokumentacije, ki jih potrjujejo občine.

UPRAVNA ENOTA TOLMIN

Sosvet načelnika Upravne enote Tolmin poteka med Upravno enoto Tolmin in tremi občinami: Tolmin, Bovec in Kobarid, sestajajo pa se po potrebi, kadar jih v to silijo razmere. V letu 1998 so bile take izredne razmere po potresu v Posočju in po poplavih, zato so se pogostokrat sestali vsi trije župani in načelnik. Poleg "popotresne" problematike so obravnavali še: urejanje režima na Soči in v Triglavskem narodnem parku, program PHARE (Crossborder cooperation, Ouverture), sodelovanje z manjšimi organizacijami iz videmske pokrajine v Italiji, sodelovanje z obmejnimi občinami, Gorskimi skupnostmi in pokrajino Videm v Italiji, režimi na mejnih prehodih z Republiko Italijo ter skupne pobude z italijanskimi upravitelji za prekategorizacije in podaljšanja urnikov na mejnih prehodih, obnova Krajevnih uradov v Kobaridu in Bovcu, urejanje vojaških pokopališč tujih armad na teritoriju upravne enote Tolmin in uskladitev delovanja glede na dejavnost nemških in avstrijskih organizacij, usklajevanje pred manifestacijami, ki jih na območju upravne enote prireja Generalni konzulat Republike Italije iz Kopra, vračanje premoženja agrarnim skupnostim, začasni objekti za gostinsko dejavnost v času turistične sezone, poslovni čas gostinskih lokalov in trgovin. Upravna enota in občina so vključeni tudi v druge oblike sodelovanja, ki pa nimajo strogo upravnega značaja.

UPRAVNA ENOTA TRBOVLJE

Sosvet načelnika Upravne enote Trbovlje poteka med Upravno enoto Trbovlje in Občino Trbovlje. Ker že od začetka delujeta v isti zgradbi, vsa komunikacija poteka neposredno in po potrebi. Medsebojno sodelovanje se nanaša predvsem na: področje posegov v prostor (sprejemanje splošnih aktov občin), komunalno redarstvo in komunalne inšpekcije, obratovanje in vzdrževanje zgradbe (sobivanje v isti zgradbi) in poteka neposredno med referenti, vodij oddelkov ali vodstvom obeh ustanov.

UPRAVNA ENOTA TREBNJE

Sosvet načelnika Upravne enote Trebnje poteka med Upravno enoto Trebnje in občino Trebnje, in sicer dvakrat na leto. Ob začetku leta predstavijo načrte in cilje ter rezultate dela v preteklem letu, ob koncu leta pa pregledajo delo upravne enote v posameznem letu. Ti pogovori so bili najkoristnejši predvsem za usklajevanje dela v zvezi z investicijami na občinskih stavbi, oz. za seznanitev s posameznimi novostmi pri upravnem delu. Sodelovanje v zvezi s konkretnimi vprašanji so potekali na relaciji načelnik - župan, glede na vsebino problemov pa sta sodelovala tudi pristojna vodja oddelkov občinske in državne uprave. Teme razgovorov so bile problematike s področja okolja in prostora, pri čemer je upravna enota s strokovnim znanjem pomagala občini razjasniti in analizirati probleme, ter posredovala predloge in mnenja o morebitnem reševanju.

UPRAVNA ENOTA TRŽIČ

Sosvet načelnika Upravne enote Tržič poteka med Upravno enoto Tržič in občino Tržič, vendar v preteklem obdobju še ni bilo seje sosveta. Potekajo pa številne neposredne oblike sodelovanja med upravno enoto in občino. Sredi leta 1996 je na območju občine Tržič začela delovati lokalno razvojna koalicija za pospeševanje malega gospodarstva, katero sestavljajo ustanove in svetovalna podjetja, ki se ukvarjajo s pospeševanjem razvoja podjetništva na različnih področjih. Članica te koalicije je tudi Upravna enota Tržič, ki nudi brezplačno strokovno pomoč oz. svetovanje obstoječim in bodočim podjetnikom. Sodelovanje pa poteka tudi na področju urejanja prostora, in sicer v obliki: sodelovanja pooblaščenega predstavnika občine na lokacijskih ogledih, dajanja izjav o usklajenosti posegov v prostor s strani občine v upravnih postopkih (pridobitev lokacijskega dovoljenja in enotnega dovoljenja za gradnjo), vsakodnevnega nudenja informacij in strokovnih pojasnil delavcem občinske uprave v zvezi z upravnimi postopki in veljavno prostorsko zakonodajo, usklajevanja pogojev za problematične posege v prostor na skupnih sestankih, zlasti v primerih, ko so starejši še veljavni občinski prostorski odloki nedorečeni in ohlapni, seznanjanja občinskega urada za urejanje prostora z vsemi izdanimi odločbami oz. sklepi s področja urejanja prostora in graditve objektov, posredovanja arhivirane dokumentacije pred letom 1995. Sodelovanje z občino pa se v različnih oblikah odvija tudi na področju kmetijskih zemljišč.

UPRAVNA ENOTA VELENJE

Sosvet načelnika Upravne enote Velenje poteka med Upravno enoto Velenje in občinami, in sicer enkrat do dvakrat na leto. Obravnavajo se predvsem vprašanja s področja urejanja prostora ter vprašanja glede izvajanja porok. Sodelovanje poteka tudi z neposrednim dogovarjanjem z odgovornimi osebami za posamezen problem ter z organizacijo sestankov z ljudmi, ki določeno zadevo rešujejo.

UPRAVNA ENOTA VRHNIKA

Sosvet načelnika Upravne enote Vrhnika naj bi potekal med Upravno enoto Vrhnika in občinama Vrhnika in Borovnica, vendar se ne sestaja. Odprta vprašanja zato rešujejo neposredno, z dogovori z županoma in tajnikoma občin, včasih pa tudi z dogovori med posameznimi strokovnimi delavci oz. vodji oddelkov. Občasno je potrebno usklajevanje stališč v primerih, ko se pristojnosti upravne enote in občin stikajo, predvsem na področju urbanizma (občina: prostorski plan, prostorski izvedbeni akti in lokacijska dokumentacija; upravna enota: lokacijska in gradbena dovoljenja ...).

UPRAVNA ENOTA ZAGORJE OB SAVI

Sosvet načelnika Upravne enote Zagorje poteka med Upravno enoto Zagorje in občino Zagorje. Na začetku delovanja se je sosvet nekajkrat sestal, vendar so ugotovili, da tak način dela ni najbolj učinkovit. Odločili so se za projektni ali tematsko-problemski pristop sodelovanja, to pa pomeni, da so vsa vprašanja, prostorsko ali tehnično materialne narave reševali in rešili razumno z županom, tajnikom in predsednikom sveta občine. Vsa druga vprašanja upravne narave vezane na probleme občanov pa so reševali z dnevnim sodelovanjem.

UPRAVNA ENOTA ŽALEC

Sosvet načelnika Upravne enote Žalec poteka med Upravno enoto Žalec in občinami, in sicer enkrat mesečno. Na sejah obravnavajo tematiko , vezano na izvajanje posameznih nalog na področju upravnega postopka, pripravo odlokov za seje svetov, pripravo skupnih projektov, prostorsko problematiko, koordinacijo z ostalimi državnimi organi na lokalni ravni. Pripravljajo tudi tematske sklope za projekte lokalnih skupnosti v raznih razpisih.